

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2009 / június

KÁLVIN-ÉVEK

(2009-2014)

Az idei esztendő egyik hozadéka lehet, hogy Kálvin születésének 500. évfordulóját sokan arra is felhasználják, hogy még többet megismerjenek Kálvin gondolataiból, tanításából. Nem árt az nekünk! Én olyan generáció tagja vagyok, amelyet teológus korában nem köteleztek Kálvin műveinek tanulmányozására, csak magánszorgalomból – autodidakta érdeklődésből – vettük elő Kálvin műveit. Ezt sem tette meg mindenki. A jó gyakorlatiasság nevében nem kellett agyonfárasztani magunkat „avított” teológusok nézeteivel. Hála Istennek, hogy mi néhányan mégis megtettük! Volt valami hamiskás a „kálvinista öntudat” emlegetése és reformátorunk „félhivatalos” elhallgattatása között. Igaz egyházzól beszél, az igehirdetés fontosságáról szól, nem szíveli a hamis egyház látszatát sem. Elég az „Institutio-t” kézbe venni ahhoz, hogy ennek igazságával bárki szembesüljön. Igaz egyházat Isten szavára alapozva, Krisztus indulatával és a Szentlélek munkájára is számítva lehet építeni. Építeni, de úgy, hogy csak majd egyszer lesz készen, mint a középkori katedrálisok, melyek befejezetlenek. A mi egyházunk sincs még készen. Sok munka, imádság, türelem, szeretet kell hozzá, hogy csak egy kicsit is javuljon. Ezt a sok aprómunkát pedig a gyülekezetekben

„Kálvinnal szemközt”

végezzük, haszontalan szolgaként, mert ha mindent megtettünk is...

De megtettünk-e mindent? Eleget látogattunk-e már? Imádkoztunk-e minden körülmények között? Jó közösségeket formáltunk-e, Isten dicsőségére? Igehirdetéseink megszólítottak-e valakit, új életre segítettek-e? A gyülekezetekért megmozgattunk-e mindent, mert ott él az egyház! Az egyház, a közösség pedig mindig több, mint az egyén élete, érdeke. Ezt is újra kellene tanulni Kálvintól. Sajnálatos állapot, hogy minden lelkipásztor azt gondolja, vele kezdődik az egyház. Elszomorító, ha arról látunk tényeket: amit az egyik lelkipásztor és munkatársai egy életen át építettek, gondoztak, az egy másik számára herdálni való romokat jelent. Isten különös kegyelme, hogy még a romokon

is lehet építeni! A Lélek munkája megtanít közösségekben gondolkodni, „egy-házat” építeni.

Hívjuk vendégségbe hát reformátorunkat minél több gyülekezetbe, parókiára, olvassuk, elemezzük gondolatait, mert eszméiről ritkán kell leporolni 500 év hagyatékát. Most is él mondanivalója, csak engedjük, hogy megszólaljanak igemagyarázatai. Vezessen egyházlátása! Beszélgessünk többet vele a következő években!

Peterdi Dániel
főjegyző

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

Az új esperes-gondnoki kar és a kerületi vezetőség

– a 2008. novemberi közgyűlés óta december 10-én, 2009. január 15-én, február 18-án, április 1-én és május 20-án, volt esperes-gondnoki értekezlet, február 18-án tanácsülés, január 28-án és április 29-én közgyűlés

– március 7-én tartotta közgyűlését székházunkban a Presbiteri Szövetség

– a DRE Székház és Konferencia-központjának mátraházi üdülője egy galyatetői üdülőkkel bővült, amelynek április 27-én volt az átadása

– ebben a félévben két egyházmegyei ifjúsági nap volt a kerületben, Válon március 14-én és Kiskunhalason április 4-én

– kerületi lelkésztovábbképző kurzus volt május 11-15. között Mátraházán lelkész-női hivatás témában

– megújult az egyházkerület honlapja a Parókiával és a Közös(s)-Éggel egyetemben

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK:

– holland-magyar lelkésztalálkozó lesz az egyházkerület szervezésében Mátraházán június 5. és 10. között

– ismét Református Zenei Fesztivál a Ráday utcában és környékén június 5-7.

– a Csillagpont református ifjúsági találkozó idén egyházkerületünk területén, Fadd-Domboriban lesz július 21-25.

Élet a teológián

Egyházmegyei ifjúsági nap Válon

Komáromi és budapesti teológusok Bécsben énekkel köszönik meg a vendéglátást

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2008/2009-es tanév második félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen:

Evangéliumi Allianz, Egyházkerület, Bethesda Kórház, Teológia, Keresztény Ismeretterjesztő Alapítvány, Református Szeretetszolgálat, Baranyai Egyházmegye, Bács-Kiskunsági Egyházmegye, Református Missziói Szövetség + Kispeszt-Központi Egyházközség, Tolnai Egyházmegye, V. évesek halászlé ebéde az udvaron (Esztergály Előd)

PROGRAMOK:

A második félévben a teológián három alkalomból álló előadás-sorozatot szerveztünk, melyen lelkeszi életkérdések jöttek elő, ezeken a meghívott lelkész *Monty Taylor* volt, s vendége *Hajdú Zoltán Levente* szóládi lelkész. Bögre körüli vendég volt *Szűcs Ferenc* professzor. A hittudományi kar rendezte az idén a teológustalálkozót, amelyet diákjaink nagy erőket mozgósítva a Baár-Madas Gimnáziumban valósítottak meg. Itt vendég volt *Balczó András* öttusázó, *Ferenczi Zoltán* lelkész, *Sóskuti Zoltán* lelkész és felesége *Zsófia*. A napokat áhítatok, sport és szellemi vetélkedők, táncház, képmeditáció, imareggeli tették színesebbé. A záróistentiszteleten *Szabó István* püspök szolgált.

Rendszeresen volt a teológián ún. **képmeditáció**, ahol a diákok – tanárokkal együtt – kereshették egy-egy képzőművészeti alkotás üzenetét, megfigyelhették azt teológiai, esztétikai szempontból, s megbeszélték a látottakat. Szintén rendszeres volt a filmklub is.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **otthonórákat**, ezek fele felsőbbéves teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik részük pedig bemutatkozó vagy közösségépítő alkalom volt. Ennek során ismerkedhettek meg a diákok *Peterdi Dániel* főjegyzővel, és *Tőkéczi László* főgondnokkal. Vendég volt *Tóth László Kristóf* lelkész és felesége, akik Argentínában teljesítettek szolgálatot, valamint a *Csillagpontos* csapat is.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2008/2009-ES TANÉV MÁSODIK FÉLÉVÉBEN:

Ebben az évben is több teológusnapot és -hétvégét szerveztünk, ezek között jelentős számban voltak a határon túli utak is. A teológusnapok szervezésében tevékenyen részt vett *Szanyi Ferenc* és *Stefán Attila* V. éves teológusok.

MÁSODIK FÉLÉV:

Alsónémedi (ifjúsági nap), **Pozsonyi úti egyházközség**, **Mány**, **Sárkeresztes**, **Mezővári** (Kárpátalja), **Gönyű**, **Órbottyán** (gyermekotthon is), **Szombathely**, **Jászberény**, **Bécs** (Ausztria), **Szabadka** és környéke: *Feketics, Pacsér, Zenta* (Vajdaság), **Magyarigen** és környéke (Erdély: *Alsókarácsonyfalva, Alvincz, Búzásbocsárd, Gyulafehérvár, Nagyenyed, Sárd, Tövis*), **Madocsa**. Gimnáziumi csendesnap áldozócsütörtökön: **Kecskemét**. Március 15-én a Felvidéken szolgáltak többen igehirdetéssel és ünnepi műsorral **Bertzétén**, **Jólészen**, **Körösön** és **Rudnán**.

Összesen tehát **13 teológusnap** volt a félévben, és **egy gimnáziumi csendesnapon** szolgáltak teológusok, ezen kívül ünnepi szolgálat volt március 15-én.

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS:

A teológusok kisebb csoportja részt vesz az idei **Kirchentagon**, amelyet **Brémában** rendeztek. **Kálvin nyomában** címmel tanulmányi kirándulást szerveznek nyáron **Svájcba**, a reformáció nevezetes helyeit felkeresve, amelyre több mint ötvenen kelnek útra.

SEGÍTÉS:

A **Tusnádfürdői Gyermekotthonnak** hétvégi kirándulás keretében tartottak gyermekfoglalkozásokat és kísérték a csapatot teológusok. Az Ágoston Sándor Alapítvány **körutat** szervezett **Erdélybe**, amely során gyermekotthonokat, szórvány iskolákat, gyülekezeteket látogattak meg. Hasonlóan segítette az Alapítvány a délvidéki **Módoson** egy gyülekezeti ház megvásárlását és elindítását.

Ezen a nyáron is szerveznek több **építőtábort**, az egyiket a felvidéki **Körösön**, ahol egy megvásárolt ingatlan felújításán segédkeznek teológusok. **Magyarigenben** és környékén (**Sárd**), a **felőri szórványiskolában** és hagyományápoló tábor szervezésében (**Módos**) vállalnak részt. Ezeket a táborokat az Ágoston Sándor Alapítvány szervezi és támogatja.

A teológusok közül többen vesznek részt a **Csillagponton**, segítőként, csoportvezetőként és más funkciókban is.

EGYÉB PROGRAMOK:

Az előző évekhez hűen a teológusok ebben az évben is jó ötletre épülő kiállítást találtak ki. A **Kálvin Kertje** c. interaktív kiállítás és program a Csillagponton mutatkozik be.

Bölcsföldi András spirituális

Monty Taylor és Hajdú Zoltán lelkészek családjáról beszélget teológusokkal

Vetélkedő a teológustalálkozón

KÖZGYŰLÉS

2009. január 28.

PÜSPÖKI JELENTÉS

Néhány gondolat Kálvintól – rólunk

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Igen nagy szeretettel köszöntöm közgyűlésünk valamennyi alkotóját, korábbi közgyűlésünk azon tagjait, akik a mostani közgyűlésre már nem nyertek mandátumot, továbbá a testvér-kerületek képviselőit, és minden megjelent kedves vendéget. E helyről is szívből gratulálok egyházmegyénk tisztségviselőinek és zsinati tagjainknak, a régieknek, akik tovább viszik a munkájukat, és az újaknak, akik most állnak tisztükbe. Isten gazdag áldását kívánom mindenki munkájára!

Elsőként hadd osszak meg közgyűlésünkkel néhány gondolatot a mögöttünk levő választásokról. Hat esztendővel ezelőtt a kecskeméti református templomban úgy álltam az ünnepi közgyűlés közepette, hogy jószerevével semmit sem tudtam arról, mit jelent a püspöki szolgálat, és semmiféle egyházkormányzati tapasztalatom nem volt. Ahogy ezt Vértessalján szoktuk mondani: klottgatyás papként repültem magas méltóságba. Hat esztendő múltán sem mondhatom, hogy többet tudnék arról, mi a püspöki tisztség és hogyan kell helyesen betölteni, de sok-sok tapasztalatra tettem szert. S mivel tennivalónk van bőséggel, s minthogy a presbitériumok bizalmat szavaztak nekem, amit elvárásaként fordítok önmagamra, engedtessek meg, hogy néhány fontos szempontot újra megosszak közgyűlésünkkel.

Ha már a választások végén tartunk, hadd mondjam el őszintén, sokat tépelődtem a jelölések és a választások idején. Nem a megválasztásom miatt aggodalmaskodtam, hanem azon gyöttrődtem, hogy a jelölések idején olyan nyílt és burkolt bírálatokat fogalmaztak meg velem szemben, melyek egy része egyszerűen hazug és tarthatatlan. Egyik vizsgálóm mindezt így mondta: barátom, tanulj ebből is! Hiszen amit Isten szelíd unszolására nem tettél meg, azt az Úr a rágalomok, a ferdtések, a csúsztatások és hazugságok kemény ostorával veri le rajtad. Legyél csak nagylelkű, barátságos, türelmes, nagyralátó, koncepciózus. Majd hozzátette: de azt se feledd, amit Ravasz László mondott az őt ért támadásokra: az ostorozó kezét mindig megcsókolom, de az ostort sosem. S ha már Kálvin évében vagyunk, hadd idézzem őt is. Egy helyt azt mondja: akik meg vannak fosztva az igaz hit tudományától, „nem tudják felfogni, hogy miképpen lehet javára a jámbor embereknek az, ami önmagában véve sem nem boldogító, sem nem kívánatos.” Keressük ezt az igaz tudományt, hogy ami önmagában rossz és nemkívánatos, az számunkra Isten kegyelméből jóra fordulhasson.

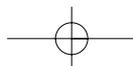
Kálvinnak ez a megjegyzése messze túlmutat a személyes tanulságokon. Egyházunk élete – talán nem is a mi hibánkból, de talán a miénkből is! – telis-tele van nemkívánatos dolgokkal. Igen, mi szeretnénk, ha semmi mással nem kellene foglalatalkodnunk, mint örök küldetésünkkel, az evangélium hirdetésével, és az anyaszentegyház építésével, mégis sokszor időnk javarészt azzal töltöttük, hogy semmi-rekellő roncsokat toltunk félre az útból, reménytelen ügyekben vitatkoztunk, lezárt utakon próbáltunk előrébb jutni. Ilyenkor óhatatlan fölszardjuk lelkünkben a vágy: mutatkozzék eredmény, kerüljön valami kézzelfogható, főleg, hogy egyházalkotmányunk okán hatévenként – helyesen! – megméretünk, vagy ahogy divatosan mondogatjuk: ciklust zárunk vagy új ciklust kezdünk. Legalább ilyenkor illik ered-

ményeket vagy programokat bemutatni. De Kálvin egy más helyen azt mondja: hogy mivel az egyház építése nem egy napos munka (non unius diei opus), ne tegyünk úgy, mint akik mindennapi eredményekért küszködnek, viszont minden nap tegyünk meg minden tőlünk telhetőt. Kívánom, hogy életünket ne az határozza meg, hogy hatévenként körbeforgunk egy nagyot, vagy éppen közgyűléstől közgyűlésig megyünk, hanem mindig az döntsön, amire lelkeszként, presbiterként, de végső soron egyháztagnaként a konfirmációkor fogadalmat tettünk – mely minden egyéb tisztségünknek alapja! –, és amire az ige is kötelez: „amíg időnk van, tegyünk jót mindenekkel, kiváltképpen hitünknek cselédeivel.” (Galata 7:10)

Ezért is első helyen mindig a misszióról kell szólnunk. Sok alkalommal vetődött már fel a kérdés: hol a missziói koncepció? Természetesen tudjuk, hol van: Máté evangéliuma végén, a missziói parancsban. Amit sajátosan koncepción érthetünk itt és most, az a következőket jelentheti: ahogy eddig, ezután is elsőrendű feladat misszióink dologi és anyagi feltételeinek biztosítása, ennek minden más ügyet felülhaladó prioritása van. A mögöttünk álló hat év alapján azonban azt is ki kell mondanunk, hogy ez legfeljebb csak a szükséges feltételeket adhatja, s egyáltalán nem elégséges ahhoz, hogy határozottan, eltökélten, és – emberileg szölok – eredményesen végezzük a missziót. Szüntelen imádságban el kell kérnünk az aratás urától a munkásokat, őket megbecsülésünkbe és tiszteletünkbe be kell vonnunk, érveiket, felvetéseiket a lehető legnagyobb figyelemmel kell meghallgatnunk. Nem a misszió – vagyis az emberek térítésének, szórvány-gyülekezetek gondozásának, újak plántálásának, a gyengék erősítésének, az erősek továbbépítésének, az evangélizálásnak és ébresztésnek – kell az egyházigazgatás bürokratikus szempontjaihoz igazodnia, hanem fordítva. Az elmúlt hat év egyik legnagyobb sikere és egyben legnagyobb kudarca a nehéz anyagi helyzetben levő gyülekezeteink megtámogatása volt. Törekvésünk azért nevezhető sikeresnek, mert kerületünk gyülekezeteinek mintegy negyede jutott így rendszeres segítséghez. Ugyanakkor mindez kudarc is volt, mert a támogatásról egyházi jogi érvek mentén határoztunk, s emiatt sok gyülekezet, sok-sok megbecsült és sokat fáradozó lelkész, presbiter és gyülekezeti munkás érezte úgy, lefokozták őket. A támogatás elvételéből semmit fel nem adva, új rend szerint kell azután segítenünk. Egyszerűen szólva: az életben maradás szempontjait nem nekünk kell meghatározni – ez egyfelől megalázó, másfelől arrogáns igyekezet –, hanem ezt a kérdést egyházunk közös felelőssége felől kell néznünk, ez pedig az evangéliumhirdetés és gyülekezetépítés nagy ügye.

Ezt azért is kell hangsúlyossá tennünk, mert – úgy tűnik – a mai Magyarországon kezd lábra kapni a régi gondolat, hogy talán el kellene hallgattatni az evangélium hirdetését. Az egyházat mint közéleti dekórumot és politikai alkuszat még úgy-ahogy megtűrik, főleg ha hézagmentesen illeszkedik a fennálló szerkezetekbe, de Isten meghívása a megszentelt életre, az már bizony botrány. Az csak el ne hangozzon, mondják, inkább vészcsengőzzük ki az országból a klerikális reakciót! Hallhattuk e javaslatot kedves karácsonyi üzenetként a felelős miniszterelnektől. De aki el akarja hallgattatni az evangéliumot, az egy egész világot hallgattatna el, vagy még inkább, magát a valóságos világot vonná tétlen némaságba. Ha tetszik, legyen püspöki program, de én szerényen csak igazodom a jézusi parancshoz: legyünk bátrak! Mesterünk úgy küld el bennünket, mint juhokat a farkasok közé, Isten országa jó hírével! Hirdessük, amíg időnk van – viszont Jézus így mondja: a ti időtök mindig készen van! (János 7:6)

De nemcsak külső tényezők ijeszthetnek bennünket, hanem olykor egyházunkban is megszólalnak olyan hangok,

történnék olyan események, melyek kedvünket szeghetik, vagy éppen ijedt vagdalkozásra készíthetnek. Ezeket csak úgy oldhatjuk fel, hogyha újra jókedvvel (Theologie ist eine fröhliche Wissenschaft – mondotta Karl Barth), és eltökélten is teologizálni kezdünk. Az 1948 utáni időszakban az egyházvezetés oly mértékben akart hivatalos teológiát kialakítani, amit aztán a rendszerváltás szele el is söpört, hogy a mögöttünk levő húsz esztendőben szinte hozzá sem nyúltunk teológiai kérdésekhez. Ha valaki mégis teologizált (a hivatásos mezőnyön kívül), azt a közvélemény azonnal az egyház peremére toltta, és vagy megfeketedett fundamentalistának, vagy átlátszó liberálisnak titulálta. Ennek viszont az lett az eredménye, hogy mára egyházunk megtelt felelőtlen, érdekesnek tűnő, de leginkább öntetszelgő megnyilatkozásokkal. Már egyházi sajtónk is bekerült ebbe a sodorba, s így esett meg, hogy az imahét kapcsán cikkezni lehetett arról, hogy nekünk, reformátusoknak is illik már részt venni holtak üdvéért mondott, engesztelő gyászmisén, vagy nyilatkozni lehetett arról, hogy Krisztus testileg is jelen van az úrvacsorában. Hogy nekünk mindig másnak kell tetszeni, hol a katolikusoknak, hol az evangélikusoknak, hol a baptistáknak, csak soha nem az igaz mértéknek? – nem is értem. Úgy érzem, egyházunkban újra elővett minket a pártállam idejéből már megismert megfelelési kényszer – igaz, akkor a tévesítésnek, meg a békeharcnak kellett megfelelni, ma némelyek ezt konvertálják katolikusra meg baptistára. Ez hamis ökümené! Ne bántsuk meg testvéreinket ezzel az olcsó stréberkedéssel! Inkább teologizáljunk! Kiváló alkalom erre a Kálvin-év, vagy ahogy a mi egyházunk bölcsen döntött: a Kálvin-évek. Mély meggyőződés, hogy a teológiai diskurzus egyáltalán nem papi privilégium, nem annak az 1400 embernek a belterjes játéka, kiknek lelkeszi diplomájuk van. Ellenkezőleg: ha valahol, ebben találkozhatsz leginkább lelkész és nem lelkész, prédikátor és igehallgató, tanító és tanítvány – és nem a sóderlapátolás művészetében.

De természetesen építkeznünk is kell. A mögöttünk lévő időszakban csak módosítani tudtuk, megváltoztatni még nem az évtizedekre visszanyúló, igen kényelmes, de rosszízű elosztási rendet. Egyházunk anyagi javainak forrásai azt mutatják, hogy abszolút „alulról” építkező egyház vagyunk. Amivel rendelkezünk, az mind-mind a híveink adománya és felajánlása. Meg kell hát változtatnunk a döntések előkészítését. S van jobb út is, mint az egyházkormányzat eddigi magabiztos tartása, hogy mi – tudniillik: megye, kerület, zsinat – hozzájárulunk egy-egy gyülekezet ügyéhez is. Inkább azt kell mondanunk: *részt veszünk a magunk ügyében* – mert ahogy Aranyszájú Szent János mondja: amink van, csak úgy a miénk, mint a rab-szolgáké, mert jog szerint minden a gazdáé. Néhány egyházmegegyenk már példaértékű eljárás-rendet alakított ki ebben, s kívánom, hogy ez épüljön tovább, s váljon egyetemessé. Legyen egyházkormányzati elv, amit Kálvin mond, amikor az ún. fölösleges vagy érdemszerző jócselekedetek hamis tételét cáfolja. Hamisság azt állítani, hogy lehetne fölös jócselekedetünk, mert ami kevés jót megtehetünk, az mind eleve szükségéből való – mert parancsunk van rá! –, és sosem tölti ki teljesen a szeretet nagy parancsát. Ha a jó cselekvése „része a törvénynek, ne kérkedjünk a mi önkéntes bőkezűségünkkel, hiszen szükségesség kötelez rá.” S ha megtettük, akkor sem mondhatunk mást, mint hogy „haszontalan szolgák vagyunk; mert a mit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.” (Lukács 17:10)

Korábbi közgyűléseinken sokszor szoltam az egyházfegyelméről. Ezek okán bíráló megjegyzések értek, hogy minek e kérdéseket feszegetni, minek ennyire szigorúnak lenni. Először is fele annyira sem vagyok szigorú, mint kellene lennem, s bizony, igen bánt, hogy az elmúlt időszakban a bírók bölcsességére hagyva elmentem súlyos esetek mellett. Az egyházfegyelm az idegek szerepét tölti be az egyház életében. De Kálvin e híres megállapítását mindig elharapjuk a végén, s elfeledjük a célt. Kálvin így folytatja: ugyanis ez által „történik, hogy a test tagjai, mindegyik a maga helyén, egymás között összefüggenek.” Ha ezt elhanyagoljuk, vagy akadályozzuk, hiába áztatjuk magunkat azzal, amivel egy

elköszönő egyházkormányzó büszkélkedett, hogy az ő ideje alatt nem volt bírósági eljárás, mert hanyag mulasztások, ordító vétkek, egyházunkra visszahulló becstelenségek bizony voltak. Inkább azt javaslom, próbáljuk meg elejét venni a bíró-búsításnak, ahogyan ezt Kolozsvárt mondták a 17. században – igaz, akkor még nem volt tribunalul. Tegyük meg mindent a krisztusi szabályok szerint, hogy ne kelljen bíróhoz mennünk, s főleg ne kelljen azon szomorkodnunk, hogy az egy igaz Bírót, Krisztusunkat búsítjuk, és nem tudunk Isten megszentelt gyermekeiként élni.

Korábban is mindig őszintén szoltam arról, hogyha mulasztottam, akár a döntéshozatal, akár az ügyvitel, akár a fegyelmezés terén. Ezért kérem a közgyűlést, hogy a következő gondolataimat valóban tekintse a legszemélyesebb megnyilatkozásnak Sajnos vannak olyan ügyeink, melyeket közösen nem rendeztünk még el, némelyiket idestova húsz esztendeje. S persze, ahogy lenni szokott, amikor botladozunk, a régi elrendezetlen dolgokra fogunk rá mindent. Mintha tehát azért nem akarnánk ma sem hozzájuk látni, nehogy kevesebb legyen a mentség mai bajainkra. Pedig ahogy a régi Izraelben, úgy *ma sem* igaz a mondás, hogy az atyák ették meg az egrest, s a fiak foga vástott bele (Ezékiel 18:2). Ámbátor, ha még nekünk is a régi egrest kell ennünk, bizony, a mi fogunk is belevásik. Elrendezetlen, tisztázatlan ügyünk a múltfeltárás, s azon belül az ügynökkérdés. Az eddigi igyekezetet többnyire ideges megnyilatkozások fogadták, s lassan már jobban haragszunk a múlt feltárásán fáradozókra, mint azokra, akikre talán szintén nem kell haragudnunk, de látnunk kell, hogy valami nagy rossznak voltak részesei. Én magam az elmúlt őszön kaptam hideget és meleget, gyanúsítást és ütleget, fenyegetést és elképedést, hogy aljas választási fogásként nyúlok e kérdéshez, mintha bizony 2008 őszén hallottam és szoltam volna először menderől. Fájjalom a vagdalkozásokat, melyekből mindaddig igyekeztem kimaradni, és ezután is így teszek. Ugyanakkor nem állok útját annak, hogy feltáruljon a múltunk, mert az a mi múltunk, az a mi történetünk. S e helyről tájékoztatok is mindenkit, hogy akár látszik rajtam, akár nem, én bizony már hosszú ideje gyászolok. Nem illő hát ilyenkor pereskedéssel fenyegetni a tények feltárásán jól-rosszul fáradozókat, de illik észrevenni, hogy a múlt tényei fájhatnak is valakinek. Csak legyen rám is igaz, amit Kálvin mond a Jézus lábánál síró bűnös asszonyra: „nem találom, mit mond, de azt találom, hogy sír.”

Alkalmakról és lehetőségekről kell még szólnom. Egyházkerületünk egyik nagy öröme, hogy 2009 májusában Debrecenben, méltó helyen kerülhet sor a szétszakított református egyháztestek egyházalkotmányi egyesítésére. Ne legyintsünk, hogy ez csak szimbolikus dolog, mert ez sokkal több: jel, döntés és vállalás, mely a szétszakított és egymással szembefordított magyarság számára is mutathatja a kiutat. Hálásak vagyunk, hogy zsinatunk döntése értelmében idén nyáron Dunamelléken lesz a Csillagpont ifjúsági találkozó. Hisszük, hogy ez erősíti a fiatalok között végzett missziókat, ezért minden erőnkkel igyekszünk segíteni. Hisszük, hogy a Kálvin évek nemcsak identitásunk megerősítését hozzák magukkal, hanem újra felnyithatjuk a keresztyén-ség történetének egyik legnagyobb bibliamagyarázóját, s tanulhatjuk tőle az igét olvasni, érteni, s legfőképpen egész életünkre alkalmazni. 100 esztendeje az akkori Kálvin-jubiläum nyomán komoly eszmélkedés indult egyházunkban, mely gyülekezetek szervezéséig, a liturgiáig, katekizációig, egyházunk társadalmi küldetésének átértelmezéséig elhatott. Kálvin, persze, veszélyes valaki. Nem véletlenül volt az Institutio indexen mindaddig, amíg volt index, nem véletlenül gondolták úgy a kommunizmus idején, hogy ő az a keresztyén teológus, akit a leginkább le kell járatni, s nem véletlen, hogy az elfacsarodott XX. század őt mutatta a legkevésbé vonzónak. Nos, igen, Kálvin motivál, készíttet, s nem hagy intellektuális kibúvót sem. Vegyük le hát őt mi is szellemi restségünk indexéről!

Lehetőségekről is szólnom kell. Ezek nem teljesen a mi kezünkben vannak, de sokat tehetünk értük. Folytatnunk kell egyházunk törvényalkotó munkáját. Immár félretehettük a revízió kényszerét, s teológiai érvekkel, jó és rossz tapasztalatokat mérlegelve alkothatunk olyan jogi kereteket, melyek segítik egyházunk életét. Ne feledjük, az egyházjog sosem magasodhat Isten törvénye fölé, de szent eszköz lehet az anyaszentegyház jóllétében. Meg kell erősítenünk a zsinat-elvűséget, tehát az ügyek testületi megtárgyalását, eldöntését és végrehajtásuk ellenőrzését. Az úgynevezett hatalmi ágak elválasztásának annyit erőltetett, és, sajnos, rosszul végbevitt rendjét revízió alá kell venni. „Krisztus ugyanis nem is az embereknek adta ezt a hatalmat, hanem az ő igéjének, amelynek embereket tett szolgálóivá” – mondja Kálvin a kulcsok hatalmáról. Értsük ezt itt per analogiam. Vitánk nyilván lesz majd a lelkészekről szóló törvény kapcsán is, mert – ahogy ezt pár éve Skóciában nem sok eredménnyel végigvitatkozták – nálunk is terjedőben van, hogy kétféle lelkész között tegyünk különbséget – a skótok kifejezésével élve az egyik lelkész lenne: az ige és sákramentumok szolgálója, a másik pedig: az intézmények szolgálója. Mi még szerényen így mondjuk: gyülekezeti lelkész és intézményi lelkész. Azért lesz vita, mert ez a különböztetés teológiai nonszensz. Ha persze engedünk hitvallásaink meghatározásainak, hogy ti. miről ismerszik az egyház, talán nem lesz hosszú a vita. Viszont erősítenünk kell lelkészképzésünket, illetve a lelkipásztorok továbbképzését. S ha Isten megengedi majd, hogy nem kell már közoktatásunkért napi közelharcot folytatni, belemerülve abba a rettenetes munkába, hogy miképpen gazdálkodjunk ki az óvodák és iskolák pénzét, hiszem, lehetőség nyílik arra is, hogy református szellemű, korszerű közoktatási programot alkossunk. És lehetőségünk lesz ott lenni mindig, minden krízisben. Mint említettem, karácsonykor kedves ajándékot kaptunk a politikából. Szinte már-már Néró vádját hozták fel ellenünk, aki Róma felégéséért a keresztyéneket vádolta, s mint Tacitus megjegyzi, a vád ez volt: *odium humani generis*, vagyis az emberi nemzetség gyűlölete. Azóta lekerültünk a toplistáról, s most már a recesszió az első számú ellenség. De mi tudjuk, hogy

a keresztyénség mégis ott lesz majd mindig minden krízisnél, de nem mint annak okozója, hanem mint Istennek népe, aki a gondviselő és megváltó Isten mentő szeretetével akar és tud kegyelmet és megoldást hirdetni egy olyan világnak, amelyben összeomlottak az evidenciák, és csak a kétségbeesés tehetetlen gyötrelme tölt el mindeneket. Én azonban továbbra is tartózkodni fogok attól, hogy a pártállami időkben oly sokat hangoztatott szlogent használjam: *szolgáló szeretet*, mely legutóbb egyházunk hetilapjának címlapjára már visszalopódzott. Ha a szeretet nem szolgál, nem szeretet – lusta szeretetről, nem szolgáló szeretetről nem tudok.

Legvégül emlékeznünk kell. Legutóbbi közgyűlésünk óta hárman mentek el közülünk. Hadd szóljak róluk néhány szót. Baranyai Péter testvérünk, a püspöki hivatal munkatársa valóban váratlanul, de mi már tudjuk, egyáltalán nem készületlenül halt meg. Kevesen tudták, hogy mindkét lábát amputálták, s művégtagokkal tanult meg újra járni. Itt élt a Ráday utca 28-ban, s mindig ő volt az első, aki a hivatali áhítaton megjelent, mert élte az ígét: jobb egy nap a te tornácidban, mint ezer nap egyebütt. Áhítatra készülődve érte a halál. Megemlékezünk Czövek Olivérről is, aki a nagy küzdelem közepé tartozott. De mindig tudott második lenni, s azon a helyen fáradozni, ahova Isten állította – hosszú ideig Budahegyvidéken káplánként, azután Vecsésen peremvárosi lelkészként, majd a zsinaton háznagyként. Szerette volna még megírni emlékeit, de nem tudta már. Tele bőrnóddal ment el. S megemlékezünk Végh Barnáról, közgyűlésünk jegyzőjéről, aki még legutóbb is – bár igen súlyos betegen – itt volt közöttünk. Fiatal volt, éppen csak örvendezhetett kicsiny gyermekeinek, az új gyülekezetnek, a bontakozó lehetőségeknek. Nem akart meghalni, de nem akart a lélegeztető gép rabszolgája sem lenni. Tegnap reggel hazakérte magát a kórházból, s délután a Mennyei Atya maga élte bocsátotta őt. Álljunk özvegye és gyermekei mellé, és sirassuk meg őt szeretett megyéje, a Baranyai egyházmegye közösségével. Isten vigasztalja és erősítse elhunyt testvéreink itt maradt szeretteit, egyházunk egész közösségét, hogy életükért a boldog feltámadás reménye alatt tudjunk mindig hálat adni.

A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2009. január 28.

7. A VÁLASZTÁSI EREDMÉNYEK MEGERŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor esperes

1. Az egyházkerületi közgyűlés a Választási Bizottság által megállapított eredmények alapján **dr. Szabó Istvánt** a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöki, **dr. Tókéczki Lászlót** a Dunamelléki Református Egyházkerület főgondnoki, **Peterdi Dánielt** a Dunamelléki Református Egyházkerület lelkészi főjegyzői, **Veres Sándort** a Dunamelléki Református Egyházkerület világi főjegyzői tisztére megválasztottnak jelenti ki. Szolgálatukra Isten gazdag áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a 2008-2009. évi választási eljárást lezártnak nyilvánítja.

9. A MEGVÁLASZTOTT TISZTSÉGVISELŐK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: dr. Sípos Ete Álmos jegyző

Az egyházkerületi közgyűlés megállapítja, hogy **dr. Tókéczki László** egyházkerületi főgondnok, **Peterdi Dániel** egyházkerületi lelkészi főjegyző és **Veres Sándor** egyházkerületi világi főjegyző az esküt letette. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

10. FŐGONDNOKI SZÉKFOGLALÓ BESZÉD

Előterjesztő: dr. Tókéczki László

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Kedves Testvérek!

Először is megköszönöm azt a bizalmat, amellyel engem ebbe a nagyon fontos, megtisztelő pozícióba emeltek. Nagy és tiszteletreméltó elődök nyomán állok én itt ma, Isten kegyelméből, de az alázat őszinte érzésével.

A magyar történelem legsötétebb éveivel számító 1951-ben születtem a szép múltú, de a XX. század magyar történelme következtében degradálódott vidéken, a Vizsolyi Biblia földjén, Abaújban. Olyan családban, ahol az ateista kommunizmus nyomorúságai között is fontosnak tartották, hogy

továbbadják Jézus Krisztusba, az Isten fiába, a Megváltóba vetett hitet. Tradicionálisan törekeny volt ez a hit, de szívósan őrizte népét és óriási lehetősége volt mindenkinek, aki a hamisságok és hazugságok világában világosságot akart látni. Sokszor búvópatakává kényszerült mindez, de Isten gondoskodott rólunk, Fiakként. S így személyessé is vált a hit, indoklásra nem szorulóvá, de egyben sokaknál csendesen cselekedni akaróvá is. Isten után köszönöm ezt az ajándékot családomnak s több hitvalló lelkészünknek, akik tudták, kinek hittek.

Az önök megtisztelő bizalmából feladatot kapva – időm rövid – csak néhány dologról szeretnék beszélni. Olyan területekről, amelyeket a közvetlen missziót elősegítő, előkészítő szerepük miatt tartok fontosnak. Viszont jellemző és tanulságos az, hogy a kommunizmus idején éppen ezeken a területeken nem működhetett az egyház: az ifjúság, értelmiség, iskola, misszió és a média valamint a tudományosság területe az, ahol koncentrálni és fejleszteni kell erőnket. Természetesen gyülekezeteink folytonos építése, erősítése mellett s az igehirdetés és a lelkigondozás minél elmélyültebb gyakorlata közben. Hiszen ez az „alap”.

Mindazon „előmissziós” területeken, amelyeket említettem, hagyományszakadás utáni meggyengült műveltségű s az élet értelmét sokszor elveszített társadalmat kell megszólítani. Isten bármikor és bárhol tehet csodát, indíthat ébredést – s ezért imádkoznunk is kell –, de az eredeti/ősi keresztyén misszióhoz hasonlóan nekünk is egy erősen pogány, elpogányosodott világot kell evangélizálnunk. Sőt ez rosszabb helyzet, hiszen a pogányok hittek. Tehát újra keresztyén műveltséget is kell teremtenünk, amely minden valódi emberi értéket integrál s annak terjesztésével is készíti elő Krisztus világosságát.

Így tekintve a misszió ügyét az értelmiségi és ifjúsági misszió nagyon szorosan összekapcsolódik. Annál is inkább ez a helyzet, mivel a református egyház régi „természetes terepe”, a falusi Magyarország nagymértékben kiürült, meggyengült. Számukra, a falvakra speciális keresztyén, református programokat kell kidolgoznunk. Viszont az ifjúsági és értelmiségi misszióknak igazi alapozást az iskoláinkban, de az önkormányzati iskolákban is végzett sokszínű munka adhat. Végig kell gondolnunk itt minden tartalmat, módszert és megfelelő részcelokot kell kitűznünk – a részcelokot hangsúlyoznám, ugyanis a végső cél mindig a hitre nevelés, a Jézus Krisztushoz vezetés elősegítése. Megfelelő könyvek, tanfolyamok, műsorok, előadások – érdekesen és színvonalasan megszólítón s lehetőleg személyes hitelességgel. Egyet nem szabad – sajnos ez még gyakran kísért egyházunkban –: reflektálatlanul, mechanikusan, magától értetődőségekkel dolgozni a gyermeki lélekre profi módon rátelepedő pszichotechnikus ateizmussal szemben. Az egyházba való beleszületettség magától értetődöttség – ezt tudomásul kell vennünk – zömmel még a hívó családokban is megszűnőben van! A mechanikus bibliaismeret önmagában például halott dolog a modern világban – hiszen már nem is a műveltség része! – az élet örök kérdéseivel szembesülő gyerekeinknél! Az evangélium örökké időszerű válaszainak közvetítéséhez mindig nagy ember- és társadalomismeret is szükséges (lásd Pál apostolt), vagyis nagy műveltség. Kedves testvérek! Ez nem kultúr-protestantizmus, hanem a bezárkózó szektás, „modern” fundamentalista keresztyéniség elvetése, amely ma is és mindig elég önmagának s így tulajdonképpen a valódi misszió elvetése! Ha valóban Isten szolgálai, munkatársai akarunk lenni, akkor Isten országát bölcsen, ott és akkor kell építeni, ahová és amikor Urunk minket elküldött, azokkal a lehetőségekkel élve, amelyek adóttak.

Mediatizált világban élünk, vagyis a személyes manipuláció mindent átható közegében, amelynek a lényege a maximális profitra törekvés. A pénz szerelmének mindig kiújuló betegsége pusztít köztünk, ma főleg. Ezt, bűnös emberi természetünk miatt, megsemmisíteni nem lehet, de bizonyos védettséget adnunk Krisztus követőinek lehetséges! A védettség elsősorban lelkiiséget jelent, olyan embertípusok erő-

sítését, akik képesek az önzésen (a családi önzésen is!) túllépve szolgálni. De a védettséget az ismeretek és műveltség is jelenti, vagyis az élet és világ másféle, értékelvű tematizációjának megalkotása. Sok mindent felhasználhatunk öseink tapasztalataiból, de a régi típusú (főleg paraszti és kispolgári) keresztyén világot – minimum hosszabb időre – sikeresen lerombolták Isten ellenségei. Ugyanakkor Isten iránti hálával mondhatjuk ma azt is, hogy általa népünk a kommunista pusztából kiszabadulva – igaz, a piaci pusztában – immár újból építkezhet. A jól bevált régiékből és újból egyként vonzóan értelmet is adó krisztusi üzeneteink lehetnek. Ennek a keresztyén médiavilágnak nem szabad szűk látókörűnek és unalmasnak lennie – ahogyan Jézus sem volt az! –, s erre módja van, hiszen mi, keresztyének, ma kisebbségben „ellenzékiek” vagyunk. A mai mainstream világot nem a keresztyéniség alapján hozták létre s nem annak alapján működtetik. A kritikai magatartás ugyanakkor mindig vonzza az ifjúságot. Ne feledjük, hogy ma sok tekintetben már a lét és nem lét kérdései kopogtatnak!

Óriási lehetőségünk abban áll, hogy az értékmentességgel szemben az életet, békességet és örömet szolgáló értékelvűséget állíthatjuk szembe! Sohasem uniformizálva persze az Isten akaratából sokszínű embert és világot. Szólnunk kell mindenkinek a maga szintje, a maga életköre, hivatása, rendeltetése stb. szerint. A modern világ eszközei lehetővé teszik a személyesség igen nagy mértékét is, élünk vele egy közösségi keresztyén „alapszellemiség”, műveltség bázisán. Hiszen a mai ateista-materialista világ önpusztító – nincs öröksége, hiszen mindent elfogyaszt.

A felvilágosodásban a hit és egyház ellen forduló tudomány s a már régebben, a középkori keresztyéniséget is ostorozó művészetek világa – nem egészében, de az őszintén „emberbarát” s nem üzletes irányzataiban egyre inkább igazolja, akaratlanul is alátámasztja az örök keresztyén hitet. A protestáns, különösen is a református keresztyéniség mindig elutasította a hit és tudás, hit és valódi művészet ütközésének lehetőségét, hiszen a tudomány csak azt fedezi fel, alkalmazza, fordítja haszonra, ami a Teremtés által, Isten akaratából van a világban. A művészetek akár legvadabb, de őszintén kereső víziói is emberségünk Isten által adott lehetőségeinek gazdagodását jelentik. A keresztyéniségnek tárulnia kell minden értékteremtő tevékenységhez, amely elene van az értékvesztésnek és segít értelmet adni az életnek. Természetesen tiszteletben kell tartanunk mind a tudomány, mind a művészet autonómiáját, viszont fel kell kínálnunk számukra is az evangélium örök igazságait. A reformáció öröksége mindig belülről hódított. Jézus Krisztus a törvényező farizeusok ellen tanított.

Az alázatos, nem uralkodni vágyó keresztyéniség Isten által győzelemre van ítélve, ezen a mi rövid életünk pillanatnyi, látszólag kedvezőtlen erőviszonyai sem változtatnak. Ha valóban Isten dicsőségére s nem kizárólag a magunk érdekében munkálkodunk – áldássá lehetünk ma is, a pillanatnyilag abszolút győztesnek látszó pénz világában is. Mindehhez persze szerveznünk kell a halló és érdeklődő emberekhez. Új világi gondolati szintézisek (intézmények, könyvek, műsorok, programok, stb.) létrejöttét elő kell segítenünk. Vitákat is vállalva aktívan kell jelen lennünk a magyarság életében. Szervezeteket, fórumokat (pl. szakmai-etikai) kell teremtenünk. Ki kell törnünk a kommunizmus által teremtett régi szellemi gettóból – amely persze nem keveseknek igen kényelmes és sok szempontból „kegyesen” szimpatikus állapot. (Nemcsak az egyébként rendkívül fontos, de sok szempontból jövőtlen karitativitást kell művelnünk.) Kell, hogy legyen érdeklődést keltő, színesen tematizációs erőnk. Minden lényeges közösségi kérdésben állást kell foglalnunk! Nem eltulózva, de következetesen kell szólni mindig arról, ami fontos.

Végül e leegyszerűsített, mert rövid szöveg végén szólni kell két fontos dologról: a magyarságunkról és a politikáról is. Mindenki tudja, hogy nálunk milyen érzékeny torzított kérdésekről van szó. Pedig itt sem szabad félnünk. Jézus

8 • Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények •

Krisztus és Pál apostol is szerette népét, amely nagyrészt nem fogadta be őket. Minket Urunk magyarnak, magyarok közé küldött, ezért a népért vagyunk felelősek. Nem mások ellen, hanem önmagunkért. A nemzet Isten teremtő gondolata, pótistenné persze ez sem emelhető, de létünk értékes evilági közösségi tartalmait a nemzet hordozza. Mi a Krisztust követő keresztyénség hűségese „magyar tagozata” vagyunk.

Ahogy viszont a nemzeti közösség közjavát a politika intézi. S ezért onnan kivonulni a keresztyéneknek nem szabad! Nem engedhetjük át az életünkről szóló döntéseket önként olyan erőknél és politikusoknak, amelyek és akik ma is – sokféle gyakorlati bukásuk után is – büszkén hirdetik Isten-, hit- és egyházellenes nézeteiket. Ki kell nevelnünk egyházunkban a politikához értő, abban etikusan, a magyar nemzeti közösség és gyülekezeteink, valamint népünk értékkelvű kisközösségeinek javára, Isten dicsőségére dolgozó embereket. A keresztyén embernek és közösségeinek természetesen olyan politikai pártokat kell támogatnia, amelyek közel(ebb) állnak az evangélium tanításaihoz. (Egyszerű az indoklás: nem lehet egyszerre két úrnak szolgálni.) Viszont azt is meg kell tanulnia minden hívő református embernek, hogy a politikának is – akár bármely tevékenységnek – megvannak a szabályai. Sokan gondolják mégis úgy – számomra nagyon furcsa módon, hiszen tudjuk, az ember bűnös, gyarló –, mintha a politikának az emberi tökéletesség szférájának lehetne, sőt kellene lennie. A hatalmi egyháztól régóta eltávolodott keresztyénségnek persze a politikában az ethosz, a hitelesség és a szolgáló életek tömegessége adhat súlyt. Tévedés azonban azt hinni, hogy akár a legjámborabb prédikáció, amely emberi életeket akar tömegesen a jóra befolyásolni, politikamentes lehet. Az etikusan hívó életformának mindig óriási gazdasági és politikai jelentősége is van, volt. A most 500 éve született Kálvin Jánosra emlékezve – úgy látszik – sok őszintén kegyes embernek sem árt tanulni.

A XXI. századi egyetemes magyarságnak és Magyarországnak újjászületésre van szüksége, amelynek legjobb alapja a keresztyén hiten alapuló személyiségek kinevelődése. A jórészt hitetlen és szörnyűséges erőszakosságokban, lélekgyilkolásokban tobzó XX. század után induljunk el újra hitvalló őseink útján, a mai világ fölényes ismeretében, s így győzzük meg minél több kortársunkat! Őseink útja – persze nem tévedések nélkül! – de soha sem volt a politika-mentesség útja. Ha ez lett volna, már nem lennénk.

Javasolom ezért a Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlésnek, hogy adjon megbízást iskolai, ifjúsági, értelmiségi programok és infrastruktúrák, szakmai fórumok kidolgozására (pl. a német Evangélikus Akadémia magyar megfelelőjére), a digitalizációval „sűrűsödő” médiavilágban „helyszerzésre”, sajtótevékenységeink átgondolására és átdolgozására, sűrítésére, a református keresztyén kultúra kialakításának alternatíváira. Ezen belül pedig a kommunista közelmúlt egyházi tisztázására.

Köszönöm a testvérek türelmét és figyelmét. Remélem, közös erőfeszítésekkel, a lelkes és nem lelkes egyháztag-ság mozgósításával új szakaszt kezdhetünk Isten országának építésében az egyetemes magyarság körében. Ehhez – természetesen – minden előttünk járóktól származó eredményt, teljesítményt fel kell használnunk. Soli Deo Gloria!

11. A FŐGONDNOKI SZÉKFOGLALÓHOZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A közgyűlés Isten áldását kéri az új főgondnokra, szolgálatára. Gondolatait közzéteszi a Dunamellék c. lapban.

2. Megbízta bizottságait, hogy az ifjúsági, értelmiségi programok, szakmai fórumok kidolgozására, sajtótevékenység, kulturális megjelenésünk előmozdítására, az egyházi közelmúlt tisztázására tegyenek javaslatokat, folyamatosan kísérik figyelemmel misszióknak itt megmutatkozó lehetőségeit!

12. JELENTÉS A PÜSPÖKI HIVATAL ÁTADÁSÁRÓL

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az elhangzott jelentést egyhangúan elfogadta.

14. AZ ELŐZŐ CIKLUS KÖZGYŰLÉSI TAGJAINAK KÖSZÖNTÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Azokról, akik az elmúlt 6 évben képviselték az egyházkerületet akár itt képviselőként, akár az egyházkerület szolgálatában, méltó, hogy az újak megemlékezzenek és megköszönjék nekik ezt a szolgálatot. És ha már lelkipásztor vagyok, akkor úgy gondolom, hogy nem csak szép szokás a mi részünkről, hanem nagyon fontos része a mi dolgainknak, hogy az igét elővesszük. Hadd hangozzék nektek köszönetképpen, akik itt vagytok velünk, és természetesen kérjük és várjuk az imádságokat, szolgálatokat, kinek-kinek a maga helyén, maradjatok lélekben velünk, az ige szavával a biztatás: azt mondja Pál apostol I. Korinthusi levél 4. részének elején: „Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és az Isten titka-inak sáfárait. Ami pedig egyébiránt a sáfároknak megkíván- tati, az, hogy mindenik hívnek találtassék”. Megköszönöm a hűségüket, mert az átadás-átvételnek az egyik – számomra nagyon szép – része az volt, hogy láttam ennek a hűségnek sokféle jelét, és ha nem tudok is mindenkivel külön-külön erről beszélgetni, érezte és tudjátok, hogy mindenkinek, aki folytatja ezt a szolgálatot, köszönni valója van a kevesen vagy a sokon való hűségért. Különösen hadd köszönjem meg két munkatársunknak az egyházkerületben ezt a szolgálatot: dr. Nagy Sándor főgondnok úrnak és Varga László főjegyző úrnak. Mindkettőjük munkáját csak nagyon szerényen tudjuk megköszönni, de a látásokat, a megosztott gondolatait, a hű sáfárságban végzett szolgálatotok példaértékű nekem is, és mindannyiunknak, akik tovább folytatjuk ezt a munkát. Más megbízatással folytatjátok ezután, hiszen Törökőrön a gondnokságról tudjuk, hogy abban a kis gyülekezetben szükség van a gondnoki szolgálatra, és Isten áldjon meg Sándor bátyám ebben a munkában. Laci bátyám, maradj közel, ahogy elgondoltuk, és a székház igazgatójaként a gazdasági ügyekben is segítségül légy, kérem a bölcsességedet, véleményedet, és remélem, hogy maradunk ilyen kapcsolatban. Fogadjátok el ezt a szerény ajándékot, amit egyházkerületünk ad nektek.

15. A MEGALAKULT EGYHÁZKERÜLETI KÖZGYŰLÉS KÖSZÖNTÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Felkérem a testvér egyházkerületek küldöttségei részéről dr. Bölcskei Gusztáv, Csomós József, Steinbach József püspök urakat, hogy mondják el köszöntésüket.

DR. BÖLCSKEI GUSZTÁV PÜSPÖK

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Szeretettel és tisztelettel hozom a Tiszántúli Egyházkerület

köszöntését és áldáskívánását a megválasztott és beiktatott, hivatalukat elfoglalt tisztségviselők és az egyházkerületi közgyűlés minden alkotótábjára. Ezen a héten szombat óta úgy alakult, hogy kölcsönösen látogathatjuk egymás egyházkerületi közgyűlését. Annak a tapasztalatából okulva, hogy az eddig lezajlott két egyházkerületi közgyűlésen – szerintem – nagyon irgalmasok voltunk egymáshoz, már ami a beszédek hosszúságát illeti, azt gondolom, hogy nincs is más tisztem és lehetőségem, mint hogy ezt a köszöntést átadjam és megismételjem. Azok a feladatok, amelyekről főgondnoki székfoglalóban, püspöki jelentésben is hallottunk – úgy gondolom – nincsenek egyházkerületi határokhoz kötve. Hiszen az az igazság, amelyiket olyan sokszor próbáltunk egymásnak is, és egymást erősítve, egymást bátorítva is mondani: az az imádságunk és az a kérésünk, hogy az a tudat erősödjön bennünk, hogy egymás nélkül nem kicsik vagy nagyok vagyunk, hanem csonkák. Ez így igaz a Krisztus-test közösségében, a négy egyházkerület közösségében is. Hisszük, hogy így lesz igaz a magyar református egyház egységében is. Így kívánom Isten áldását a megválasztott, beiktatott új tisztségviselőkre. Szeretném megköszönni, hogy Nagy Sándor főgondnok úr az elmúlt hat esztendőben nemcsak a Dunamelléki Egyházkerületben végezhetett fontos szolgálatot. Szeretném megköszönni a Dunamelléki Egyházkerületnek, hogy ő a zsinat világi elnökeként tudott hűséges szolgálatot végezni, beteljesíteni, és tudta azt a nem mindig egyszerű szerepet is hordozni, amelyik kettősen egy feladatának a betöltését jelentette. Isten gazdag áldása legyen az ő életén. Köszönöm, hogy itt lehetünk, és a közgyűlés munkájára Isten áldását kérjük.

CSOMÓS JÓZSEF PÜSPÖK

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Atyák és Testvérek!
Jelentem tisztelettel: Tiszáninnen betette a lábát Dunamellékre – úgy látom, tartósan. Mondjatok még egy kerületet, ami itt többször elhangzott! Főgondnokotok tiszáninenni, Felsődobsza most is a szíve csücske. Volt előjáróitok Vizsolyi Bibliát kapnak. Mint hasonmás kiadások, kétszeresen vizsolyiak – nem tudom, ezt tudjátok-e? Ezek a példányok hordozzák mindazt, amit hordoz népünk és egyházunk: századok nyomát. Ugyanis ez a hasonmás kiadás nem úgy készült, mint a korábbi két reprint kiadás. Akkor a fellelhető vizsolyi Bibliákból összeszedték a legszebb ép oldalakat, és abból állítottak össze egy olyan könyvet, ami gyakorlatilag nem létezik. Ez az a – vizsolyi egyházközösség tulajdonában lévő – példány, amelyet szintén elloptak, és aztán mégiscsak megkerült. Ez annak a hasonmás kiadása, úgyhogy e gondolatsor után azt mondtam, hogy egy képpel hadd köszöntselek benneteket, amiben egy kicsit benne van az én személyes érzésem is, és úgy gondolom, a ti jövőd feladatotok is. Ezt a képet talán főgondnok úr nagyon jól ismeri. Ott, Abatúj keleti részén, a szemléni hegyek lábánál azt mondják, hogy amíg pipál a hegy, addig várható, hogy lesz további eső. És valamikor a hegy nem is pipál, hanem eltűnik, és az oda érkező idegen nem is sejti, hogy a felhők mögött ott van a hegy. Mi, ott élők tudjuk. És bármikor én hazaérek Göncre, mindig biztonság, jó érzés, hogy tudom, hogy a felhő mögött ott van a Borsó-hegy, s a középkor óta, amíg kellett, a bor és só vámját annak lábánál fizették meg. Mindezt azért mondom el, mert amikor viszont Göncről lejövek Budapestre, akkor nekem valahogy ez a város mindig felhőben van, és nem látom mögötte a hegyet. Éppen ezért én azt kívánom nektek, és arra kérek benneteket, hogy ahogy a címeretekbe betettétek, azon munkálkodjatok, hogy legyen világosság. És amikor mi lejövünk Budapestre, akkor – ha nem látjuk is, de – már érezzük a hegyet. Így kívánom, hogy áldjon meg benneteket az Isten!

STEINBACH JÓZSEF PÜSPÖK

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Kedves Testvéreim, szolgatársaim az Úr Jézus Krisztusban!
A pénteki beiktatási ünnepségre készülve gondoltam az el-

következendő hat év legfontosabb feladataira, amelyeket főmondatokban a székfoglalóban majd elő is fogok terjeszteni. Ezek közül a legfontosabbnak tartom azt, amit így fogalmazhatnék meg, hogy megszólítás. Mint lelkipásztor, úgy tapasztalom, hogy ebben az elbizonytalanodó világban egyre többen nyitnának felénk. Az Isten tegyen késszé bennünket arra a szolgálatra, hogy akik nyitnának felénk, azokat ne riasszuk el. Sőt, menjünk elébe a dolgoknak. Régóta izgat, hogy hogyan tudjuk őket megszólítani a Krisztus hatalmas evangéliumával, ezzel az örömhírrrel, ami ránk bízott, és hisszük, hogy ez az ige egyházának az igazi küldetése. Bonhoeffer a finkenwaldi homiletikájában, miután tisztázza a homiletika legfontosabb elvi kérdéseit, egy képpel illusztrálja a jó igehirdetést. Ez számomra nemcsak az igehirdetésre vonatkozik, hanem az egyház minden szolgálatára. Bonhoeffer azt mondja, hogy úgy kell prédikálni, mint amikor a kisgyermeknek mutatunk egy érett, piros, csillogó almát. Odanyújtjuk felé, és megkérdezzük: akarod? És a gyermek azonnal nyújtja a kezét érte: igen, akarom. Legfontosabb feladatunk a megszólításnak ez a készsége. Ezt a feladatot, és a többi előttünk álló feladatot is látva, magamra gondolok, de talán közösen is elmondhatjuk, hogy biblikus, ha félelem és rettegés van a szívünkben. De vallom, valljuk az ígét: mindenre van erőm, mindenre van erőnk a Krisztusban, aki bennünket megerősít. Joó Sándor gyönyörű képe erre a személyközi kapcsolatra, amit Pál mond: én Krisztusban – Krisztus bennem, a virág a vízben és a víz a virágban. A mindenható Isten adja nekünk ezt a felülről való erőt a következő hat esztendőre. Köszönöm szépen.

16. EGYHÁZKERÜLETI TISZTSÉGVISELŐK VÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése úgy határoz, hogy a Hittudományi Kart a mindenkori dékán képviselje a közgyűlésben.

18. A VÁLASZTÁSI EREDMÉNYEK MEGERŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Az egyházkerületi közgyűlés megerősíti a titkos szavazással történt választás eredményét, és beiktatja tisztségükbe az új vagy újra megválasztott egyházkerületi tisztségviselőket:

Egyházkerületi lelkészi jegyző:

Bacsikai Bálint
Barta Károly
Varga Nándor

Egyházkerületi világi jegyző:

Arday-Janka Zsolt
dr. Magai István
Zádori József

Egyházkerületi jogtanácsos:

dr. Kéri Tamás

Tudományos gyűjtemények képviselője:

dr. Kozmácsné dr Fogarasi Zsuzsanna

Egyházkerületi bíróság lelkészi tagjai:

Fónagy Miklós
Kálmán Péter
Tönkő Levente
Varga György

10 • Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények •

Egyházkerületi bíróság világi tagjai:

dr. Fülöp Dezső
dr. Hardy F. Gábor
dr. Hrabovszki Zoltán
Kern Sándor Paks
dr. Voglné dr. Szathmári Ilona

Egyházkerületi gyűjteményi igazgató: dr. Berecz Ágnes

Püspöki titkár: Kardos Ábel

Egyházkerületi pénztáros: Fónagy György

Egyházkerületi számvevő: Derzsi György

Egyházkerületi levéltáros: Nagy Edit

19. AZ ÚJ TISZTSÉGVISELŐK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megállapítja, hogy nevezettek az esküt letették. Életükre, szolgálataikra Isten áldását kéri.

22. AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MEGALKAKÍTÁSA ÉS FELHATALMAZÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor esperes

Az Egyházkerületi Közgyűlés az Egyházunk alkotmányáról és kormányzatáról szóló, többször módosított 1994. év II. törvényben meghatározott hivatali tagokból, az egyházmegegyék által megválasztott egyházkerületi tanácsosokból, valamint a Hittudományi Kar egy képviselőjéből, és az iskolák egy képviselőjéből megalakítja az Egyházkerületi Tanácsot. Egyben felhatalmazza az Egyházkerületi Tanácsot, hogy a hivatkozott törvény 127.§ (3) pontjában meghatározott ügyekben – utólagos beszámolási kötelezettséggel – határozzon.

23. EGYHÁZKERÜLETI BIZOTTSÁGOK MEGALKAKÍTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerület szakbizottságai

Missziói bizottság

1. lelkészi tag: Böttger Antal
2. lelkészi tag: Lenkey István
3. lelkészi tag: Nagy Zoltán
4. lelkészi tag: Somogyi Péter

5. világi tag: Judák Endre
6. világi tag: Kiss András
7. világi tag: Varga Gábor
8. világi tag: Veres Sándor

Missziói ifjúsági albizottság

1. Bocskorás Bertalan
2. Bereczky Örs
3. dr. Lovas András
4. Weidl Tamás

Tanulmányi bizottság

1. lelkészi tag: Bödecs Pál
2. lelkészi tag: Karsay Eszter
3. lelkészi tag: dr. Sándor Balázs
4. lelkészi tag: dr. Sípos Ete Álmos

5. világi tag: Heltai Miklós
6. világi tag: Mester Lajosné
7. világi tag: dr. Sz. Tóth Gergely

Iskolaügyi bizottság

1. lelkészi tag: Édes Árpád
2. lelkészi tag: Orbán Kálmán
3. lelkészi tag: Vincze Árpád
4. lelkészi tag: Zsirka László

5. világi tag: Andó János
6. világi tag: Barthos Zoltánné
7. világi tag: Kuti László
8. világi tag: Vidóczyné Doszpod Mária

Diakóniai bizottság

1. lelkészi tag: Kohn Zsolt
2. lelkészi tag: Mező István
3. lelkészi tag: Szénási László
4. lelkészi tag: Szigethy János

5. világi tag: Csenki Zsuzsanna
6. világi tag: Glückné Bartos Eszter
7. világi tag: Gyórfi Csabáné
8. világi tag: Svébisné Juhász Márta

Gyűjteményi bizottság

1. lelkészi tag: Fekete László
2. lelkészi tag: Németh Norbert
3. lelkészi tag: Ócsai Tibor
4. lelkészi tag: Szabó Gábor Ferenc

5. világi tag: Bán Magdolna
6. világi tag: Bordács Miklós
7. világi tag: Erdei István
8. világi tag: Somogyi Sándor

Gazdasági bizottság

1. lelkészi tag: Illés Dávid
2. lelkészi tag: Peterdi Dániel
3. lelkészi tag: Rác József
4. lelkészi tag: Simonfi Sándor
5. lelkészi tag: Sipos Bulcsu Kadosa
6. lelkészi tag: Takaró András

7. világi tag: Brandenburg Sándor
8. világi tag: Hörcsök Imre
9. világi tag: Keresztes Sándor

Építési ügyek és gyülekezeti házak szakcsoportja albizottsága

1. világi tag: Erdélyi József
2. világi tag: Pankotai Ferenc
3. világi tag: Nagy Béla

Számvizsgáló bizottság

1. lelkészi tag: Kiss László
2. lelkészi tag: Nagy János

3. világi tag: Faragó Attila
4. világi tag: Csuka Istvánné
5. világi tag: Trippon László
6. világi tag: Radosnai Ibolya
7. világi tag: Varga Sándorné

Jogi és közigazgatási bizottság

8. lelkészi tag: Harkai Ferenc
9. világi tag: dr. Burda Beatrix
10. világi tag: Kovacsevicsné dr. Bögi Viktória
11. világi tag: dr. Török István

Katechetikai bizottság

1. lelkészi tag: Ablonczy Kálmán
2. lelkészi tag: Bereczky Judit
3. lelkészi tag: Gönczö Sándor
4. lelkészi tag: Battyányi Géza

5. világi tag: Apostagi Zoltán
6. világi tag: Cseri András
7. világi tag: Erdei Erzsébet
8. világi tag: dr. Szepessy Antalné

Média és informatikai bizottság

1. lelkészi tag: Bölcsföldi András
2. lelkészi tag: Szabó Ferenc
3. lelkészi tag: Szabó Lajos Róbert
4. lelkészi tag: Váradi Péter

5. világi tag: Faggyas Sándor
6. világi tag: Füle Tamás
7. világi tag: Margit István
8. világi tag: Zsengellér József

Egyházzenei bizottság

1. lelkészi tag: Kenyeressy Károly
2. lelkészi tag: Kiss Gergely
3. lelkészi tag: Kiss László
4. lelkészi tag: Lemle Zoltán
5. lelkészi tag: Szénási Jánosné
6. lelkészi tag: Vizi István

7. világi tag: dr. Bódiss Tamás
8. világi tag: Draskóczy László
9. világi tag: Draskóczy Balázs
10. világi tag: Hargita Péter
11. világi tag: dr. Hoppál Péter
12. világi tag: Kiss Veronika
13. világi tag: Méhes Balázs

Az egyházkerületi közgyűlés az egyházkerületi bizottságokat az előterjesztett bizottsági tagokkal megalakítja.

26. A VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjesztő: Pintér Gyula

Az egyházkerületi közgyűlés az alábbiak szerint választotta meg az egyházkerületi bizottságok elnökeit:

Missziói bizottság elnöke: Cseri Kálmán
Tanulmányi bizottság elnöke: dr. Szabó István
Iskolaügyi bizottság elnöke: Hörcsök Imre
Diakóniai bizottság elnöke: Derencsényi Zsuzsanna
Gyűjteményi bizottság elnöke: dr. Kozmácsné dr. Fogarasi Zsuzsanna
Gazdasági bizottság elnöke: Hegedűs Béla

Számvizsgáló bizottság elnöke: Derzsi György
Jogi és közigazgatási bizottság elnöke: dr. Kéri Tamás
Katechetikai bizottság elnöke: Lenkeyné Teleki Mária
Média és informatikai bizottság elnöke: Pető Gábor
Egyházzenei bizottság elnöke: Hornyák Julianna
Egyházkerületi orgonafelügyelő: dr. Dávid István

Zsinati tanintézeti képviselő: Pintér Gyula
 Zsinati egészségügyi képviselő: dr. Szabó Miklós

27. A VÁLASZTÁSI EREDMÉNYEK MEGERŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Az egyházkerületi közgyűlés megerősíti a titkos szavazással történt választás eredményét, és beiktatja tisztségükbe az egyházkerületi bizottságok elnökeit, valamint a zsinati tanintézeti és egészségügyi képviselőt.

28. AZ ÚJ TISZTSÉGVISELŐK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Az egyházkerületi közgyűlés megállapítja, hogy nevezettek az esküt letették. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

Az egyházkerületi elnökség új tisztségviselőinek eskütétele

21. A ZSINATI KÉPVISELŐK IGAZOLÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor esperes

Az egyházmegyéék a következőket választották zsinati rendes és pótképviselőül:

Lelkészi rendes képviselők:
 BARANYA: Kis László BÁCS-KISKUNSAÁG: Hegedűs Béla
 BP-DÉL: Illés Dávid, Takaró Tamás BP-ÉSZAK: dr. Balla Péter, Simonfi Sándor DÉLPEST: Takaró András, Barta Károly ÉSZAKPEST: Sipos Bulcsu Kadosa TOLNA: Rác József VÉRTESALJA: Agyagási István, dr. Kis Boáz.

Világi rendes képviselők:
 BARANYA: dr. Hubay Gábor BÁCS-KISKUNSAÁG: Hörcsök Imre, Ván László BP-DÉL: dr. Mészáros István BP-ÉSZAK: Derzsi György, Répás Zsuzsanna DÉLPEST: dr. Szánthó György ÉSZAKPEST: Kis Csongor, dr. Ónodi Szabó István TOLNA: Csuprik László, dr. Nemes Árpád VÉRTESALJA: Keresztes Sándor

Lelkészi pótképviselők:
 BARANYA: Sümegei Péter BÁCS-KISKUNSAÁG: Bán Béla

 12 • Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények •

BP-DÉL: Kiss László, Németh Pál BP-ÉSZAK: dr. Füzési Zoltán, Karsay Eszter DÉLPEST: Lakatos Tibor, dr. Sándor Balázs ÉSZAKPEST: Kovách Tamás TOLNA: Sipos Judit VÉRTESALJA: Zsirka László

Világi pótképviselők:

BARANYA: Erdélyi József BÁCS-KISKUNSÁG: Fodor Attila, Jánosy László BP-DÉL: Arday-Janka Zsolt BP-ÉSZAK: Hős Levente DÉLPEST: Sípos Csaba Zsolt ÉSZAKPEST: Csáka Gyula, Csuka István TOLNA: Mester Lajosné, Patai István VÉRTESALJA: Császár Attila

Egészségügyi képviselő: dr. Szabó Miklós
Tanintézeti képviselő: Pintér Gyula

Az egyházkerületi közgyűlés az egyházmegyék választásait, valamint a tanintézeti és egészségügyi tag megválasztását

tudomásul veszi és megerősíti. A megbízóleveleket a zsinati képviselőknek átadja.

25. A THÉMA EGYESÜLET KEZDEMÉNYEZÉSE

Előterjesztő: dr. Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a THÉMA Egyesület kezdeményezését pártfogolja, és támogatón továbbítja a Magyarországi Református Egyház Zsinata elé, kérve egyházunk legmagasabb döntéshozó testületét, hogy hozzon létre tényfeltáró bizottságot. A közgyűlés felkéri dr. Szabó István püspököt arra, hogy a javaslatról folytatson előzetes konzultációt a Zsinati Elnökségi Tanáccsal.

A TANÁCSÜLÉS HATÁROZATAI

2009. február 18.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2009. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSE

Előterjesztő: Hegedűs Béla, a gazdasági bizottság elnöke

1. Az egyházkerületi tanács a költségvetésről szóló beszámolót elfogadja és a 2009. évi kerületi költségvetést **1 924 858 396 Ft** bevételi és **1 924 858 396 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja, azzal a kikötéssel, hogy a Gazdasági Bizottság és az esperes-gondnoki értekezlet legkésőbb 2009. augusztus 31-ig revízió alá veszi a közalapi járulékos %-os felosztását. 2009. március 31-ig ugyancsak revízió alá veszi egyházmegyénként a szórványgondozásra megtett kilométer kimutatásának pontosítását.
2. Az egyházkerületi tanács a Püspöki Hivatal 2009. évi költségvetését **101 000 000 Ft** bevételi és **101 000 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.
3. Az egyházkerületi tanács a Lelkésztovábbképző Intézet 2009. évi költségvetését **13 440 000 Ft** bevételi és **13 440 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.
4. Az egyházkerületi tanács a DRE Székházának 2009. évi költségvetését **101 418 520 Ft** bevételi és **101 418 520 Ft** kiadási összeggel, a Mátraházi Konferencia-központ költségvetését **61 850 381 Ft** bevételi és **61 850 381 Ft** kiadási összeggel, a Galyatetői Konferencia-központ költségvetését **43 510 000 Ft** bevételi és **43 510 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.
5. Az egyházkerületi tanács a Tahi Konferencia telep 2009. évi költségvetését **26 638 083 Ft** bevételi és **26 638 083 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.
6. Az egyházkerületi tanács a Ráday Gyűjtemény 2009. évi költségvetését **69 428 000 Ft** bevételi és **69 428 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.
7. Az egyházkerületi tanács a Gyökössy Endre Református Óvoda 2009. évi költségvetését **23 541 000 Ft** bevételi és **23 541 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.

8. Az egyházkerületi tanács a Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola 2009. évi költségvetését **462 011 000 Ft** bevételi és **462 011 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.

8. EGYÉB ÜGYEK

8/a. AZ EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ALAPÍTÓ OKIRATÁNAK MÓDOSÍTÁSA

Az egyházkerületi tanács az előterjesztésben foglalt módosításokat és kiegészítést elfogadja.

8/b. A 2009. FEBRUÁR 20-TÓL ÉRVÉNYES RÉSZVÉTELI DÍJAKRÓL A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZÁNAK MÁTRAHÁZI ÉS GALYATETŐI KONFERENCIA-KÖZPONTJAIBAN

1. Az egyházkerületi tanács a 2009-re javasolt részvételi díjakat az alábbiak szerint jóváhagyja:

1., Teljes díj (nem egyháztag):	6 500 Ft + Áfa /fő
2., Református egyháztag:	5 300 Ft + Áfa /fő
3., Kétágyas szoba egy fő részére:	9000 Ft + Áfa /fő
4., Csoportdíj, 25 főtől	5000 Ft/fő

Számlázás ebben az esetben csoport számára készíthető.

Kedvezmények:

- 0-2 éves gyerekek ingyenes
- 2-10 éves 50 %-os kedvezmény (a csoportlétszámnál 2 gyerek számát 1 felnőttnek)
- 10-14 éves 25 %-os kedvezmény
- 14 év feletti tanulói jogviszonnyal rendelkezők, valamint lelkészek és nyugdíjasok 10 %-os kedvezmény.

*Padlástéri csoportos elhelyezés 3 200 Ft + Áfa/fő/éj.
Ebből már külön kedvezmény nem adható.*

A kedvezményt csak egy jogcímen lehet igénybe venni, ami azt jelenti, hogy vagy a csoportkedvezményt, vagy a 10 %-os kedvezményt veheti igénybe a tanuló, a lelkész, nyugdíjas.

Az egyháztagságot tárgyévi vagy előző évi fenntartói járulék befizetési nyugtával vagy csekkel kell igazolni.

Az idegenforgalmi adó, amelyet Gyöngyös város évenként határoz meg, nem szerepel az árakban.

Galyán 30-32 főt tudunk egyszerre fogadni. A díjak és a feltevételek teljesen megegyeznek a mátraházi központ díjaival. Jelentkezni mind a két konferenciaközpontba Mátraházán, Farkasné Márkus Évánál kell, tel: 06/37/374-011, 06/30/2058568

Minden helyfoglalás (konferencia vagy üdülés) csak abban az esetben érvényes, ha a jelentkezést visszaigazoló, megál-

lapodás után a befizetendő összeg 50%-a 8 naptári napon belül beérkezik a megküldött csekken vagy átutalással. Üdülési csekket elfogadunk!

SZERZŐDÉS FELMONDÁSA

Előterjesztő: dr. Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács felhatalmazza az egyházkerület elnökségét arra, hogy a Budapest XII. kerületi önkormányzattal a Meredek utcai épületre kötött haszonkölcsön szerződést felmondja.

KÖZGYŰLÉS

2009. április 29.

PÜSPÖKI JELENTÉS

A te hited megtartott téged

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Legutóbbi alakuló közgyűlésünk óta megalakult zsinatunk is, közismert választási eredményekkel. Sok áldást és erőt kívánunk zsinatunk vezetésének, a zsinati bizottságoknak, minden zsinati tagnak, hogy az előttünk álló időben bölcsen és felelősen kormányozhassuk egész egyházunkat, s hozhassunk olyan döntéseket, kezdeményezhessünk olyan változásokat, amelyek itt a mi kerületünkben is előrébb viszik Isten országának ügyét. A zsinati választásokról mindmáig sokféle kérdést kaptam és kapok, elsősorban is arról, hogy mi a magyarázata annak, hogy egyházkerületünk ebben a ciklusban nem képviselteti magát zsinatunk legfőbb vezetésében. Erre mindegyre ugyanazt tudom válaszolni: bölcsen döntött a zsinat, s mi igazán örvendünk, hogy sok-sok erőnk és időnk szabadult fel arra, hogy kerületünkben még jobban munkáljuk az egyházépítést és a testvéri közösséget.

Ebben az évben azonban lesz még egy igen fontos zsinatunk, május 22-én, Debrecenben az ún. Alkotmányozó Zsinat. Ennek előkészületeiről a korábbi években is már sokszor szóltam, s igyekeztem közgyűlésünket is teljes körűen tájékoztatni. Egy nagy félreértést mindenképpen szükséges tisztázni, hogy azon örömünk, hogy májusban a Kárpát-medence reformátusai közös egyházalkotmányt fogadnak el, félre ne csússzon, mert talán hamis képzeteket kapcsolunk ehhez a nagyszerű tényhez. Már egyházi sajtónkban is jelentek meg olyan megnyilatkozások, melyek szerint május 22-én újraegyesülés menne végbe. Ez nem teljesen felel meg a valóságnak, már csak azért sem, mert a Magyarországi Református Egyház Trianon után soha nem mondotta ki a szétszakított egyháztestek különválását, hanem megpróbált a nemzeti határok között élve testvéri kapcsolatot tartani. Amikor néhány éve a Generális Konvent éppen Budapesten ülésezett, az egyházjogászok bemutatták, hogy bár törvénykönyveink sok ponton eltérnek, mégis meglepően nagy a hasonlóság, különösen az alapvető alkotmányi kérdésekben. Amit Debrecenben a Generális Zsinat küldöttei kimondanak majd, az sokkal inkább a testvéri egység alkotmányos kere-

tek közötti megerősítése lesz, mintsem olyan egyházak egyesülése, melyek eddig jószerével semmit sem tudhattak egymásról, s most valami különös gondolattól vezérelve egyesülnek. Ezt támasztja alá, hogy a hitvallási alapok, egyházszervezetünk, az egyháztagsági kritériumok, az egyházi szolgák alkalmazásának rendje, az istentiszteleti rend fő vonalai mind-mind azonosak. Ezzel a megjegyzéssel éppen nem az örömet akarom kisebbiteni, hanem inkább erősíteni szeretném azt, és szívből kívánom magam is, hogy ez a közös egyházalkotmány a későbbiekben ne csak a törvényhozást, hanem még inkább a liturgiát, a lelkészképzést, az egymással való szolidaritást, és egész református egyházunk identitását erősítse.

A Generális Konvent napján tartandó ünnepség szervezése többekben bizonytalanságot hagyott, hiszen eredetileg többnapos rendezvényről lett volna szó, de most egy napba sűrűsödik minden. Ugyanakkor a részvételről számos tájékoztató anyag érkezett, s feltehetően református módon fogjuk ezt is megoldani, vagyis ki-ki magának áll és esik. E helyről is buzdítok mindenkit a részvételre, akár úgy is, hogy csoportok indulnak útnak, akár úgy is, hogy ki-ki egyenként megy Debrecenbe. A lényeg, hogy ott legyünk.

Mai közgyűlésünk szokás szerint egyházkerületünk intézményeinek jelentéseit és gazdálkodását fogja megtárgyalni. Miután az anyagokat mindenki idejében megkapta, a tárgyalást és a döntéshozatalt nem hátráltathatja, hogy a küldöttek esetleg most veszik kézbe a jelentéseket. Köszönöm intézményeink vezetőinek, hogy mind a jelentéseket, mind a gazdálkodással kapcsolatos beszámolókat idejében megküldték. Kérem közgyűlésünk tagjait, hogy a megszokott rendben tárgyaljunk mindent, és csak azt bocsássuk vitára, ami valóban meghatározó jelentőségű. Amit ma áttekinthetünk, bizonyos értelemben kitekintést is enged – mutatis mutandis – valamennyi, egyházkerületünkben működő intézményünkre is. Elsősorban arra gondolok, hogy közoktatási és szociális intézményeink súlyosbodó gondokkal küszködnek, mozgásterük egyre jobban szűkül – legalábbis anyagilag, miközben munkájukra egyre nagyobb igény mutatkozik. A tények azt mutatják, hogy az intézmények igyekeznek nagy-nagy felelősséggel gazdálkodni, de egyre inkább rászorulnának olyan forrásokra is, amelyek elsősorban a fejlesztésekben nyújthatnának segítséget. A beszámolók még az anyagi nehézségek ellenére is nagy reménységre adnak okot. Iskoláink színvonala lassan, de fokozatosan emelkedik, a szociális intézmények szakmai munkája egyre alapo-

| 4 • Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények •

sabb, ezért hát igyekeznünk kell minden szükségünkben erőnk szerint segíteni őket. A nemrégiben bekövetkezett kormányváltás nem sok reménységet hoz a számukra, hiszen a nagy nehezen összetoldozott új kormányvalójában egy süllyedő vezetés reménytelenségbe sodró és megbukott politikájának a prolongálásáról van szó, s ma már tudjuk, hogy a korábbi kormányzat irányvonalához képest semmiféle változásra nem számíthatunk, de arra igen, hogy a gazdasági válságra való hivatkozással éppen a legkisebb érdekérvényesítő erővel bíró társadalmi rétegektől és intézményektől fogják megvonni azt a keveset is, ami van. Azok a megszorítások, amelyeket hamarosan a törvényhozás elé bocsátanak, az időseket, a gyermekeket és a nagycsaládosokat fogják a leginkább érinteni. Közben aki teheti, hordja ki az országból eddig ide befektetett pénzét, a munkanélküliség negatív rekordot dönt, egyre kevesebben találnak munkát, egyre kiterjedtebb országunkban a süllyedés és a pangás. S egyre inkább nő a harag és az erőszakra való hajlandóság. A kétségbeesés, a jogos panaszok, a tiltakozás mellett szüntelen – de nem csodamód – mindig felsarjadnak a hóbörgők és provokátorok, olykor egyházunk peremén is. Legyenek csak Kálvin szavai irányadók ebben a nehéz helyzetben is, aki ezt mondja a polgári felsőbbség vétkeiről: „Az emberek ugyan semmiképpen nem láthatják Isten szolgájanak a kormányzatot, ha az nem atyja a hazának, nem pásztora a népnek, nem őre a békének, nem védője az igazságnak, nem bosszúállója az ártatlanságnak, hanem a kormányzók tunyán kéjelegnek, a maguk hasznára árucikké silányítják a jogot, az igazságot, a kiváltságot, a felhatalmazást, a szegény alrendből kipurcolják az utolsó fillért is, rabolnak, latorságot művelnek. Ha ezeket tapasztaljuk, senkit sem tudunk meggyőzni arról, hogy tisztelje a polgári felsőbbiséget. Minket azonban az ige alázatosságra és béketúrásra utasít, tudván, hogy Isten majd az ő szolgálói közül támaszt bosszúállókat, hogy megtorlást vegyenek a bűnös uralkodásért, és hogy az igazságtalan módon elnyomott népet a nyomorult balsorsból kiemeljék.” (Inst 4.) Egyházunk sincs könnyű helyzetben, hiszen ha szóvá tesszük a mély társadalmi igazságtalanságokat, azzal még csak mindenki által ismert és tudott tényeket sorolunk fel. Viszont azt látjuk, hogy ez a mély morális és szellemi krízis egyáltalán nem nyitja fel az embereket a transzcendens fogékonyság felé. Hiába vizionálták sokan még ősszel, hogy hamarosan megtelnek a templomok. A válságnak – amely elsősorban lelki-morális válság – van olyan fajtája is, amely inkább megkeményíti az embereket, mintsem Isten felé fordítaná őket. Most – úgy látom – ilyen válságban élünk. A válság csak a nyomorúságunkat tudja megmutatni, az evangélium fordít Istenhez – másképpen ma sem lehet prédikálnunk. Ezért is tartom szükségesnek, hogy egyházunk, s legfőképpen gyülekezeteink megkeressék és meg is találják annak módját, hogy a bizonytalan helyzetbe került családokon és időseken segíteni tudjanak. Ennek leg egyszerűbb és leghatékonyabb módja a közvetlen segítségnyújtás, tehát a támogató segítség nyújtása azoknak, akik gyülekezeteinkben kerültek nehéz helyzetbe. Három-négy család bármikor segítséget tud adni egy-egy nehéz helyzetbe került családnak. A helyzetüket mi sem oldhatjuk meg, de látunk kell az egyik legnagyobb veszélyt, hogy az emberek izolálódnak, elveszítik közösségeiket, teljességgel magukra maradnak. E helyről is kérek mindenkit, hogy ki-ki a maga gyülekezetében és körében keresse a módját az ige betöltésének: tegyünk jót mindennel, kiváltképpen hitünknek cselédeivel.

Nemrégiben az egyik egyházi iskolát, a szarvasi evangélikus iskolát csúnya provokáció érte. Ma Magyarországon némelyek, kik jogvédőnek tüntetik fel magukat, nem állnak álruhás provokátorokat felfogadni, rejtett kamerás felvételeket készíteni, csakhogy bizonyítva lássák azonos rögzelmüket, miszerint országunkban vannak olyan intézmények, így pl. az egyházi iskolák is, ahol diszkriminálják az állampolgárokat. Miközben együtt érzünk az evangélikus testvérekkel, csak reményemet tudom kifejezni, hogy amennyiben

lehetséges, meg tudjuk magunkat védeni az efféle provokációktól. Kérek minden intézményvezetőt és intézményeink valamennyi munkását, őrizték meg higgadságukat és melőtlőségüket ilyen helyzetekben!

Az elmúlt zsinati elnökségi tanácson kézhez kaptuk egyházunk 2008. évi életének néhány adatát. Ezek egyrészt a népmozgalmi adatokat, másrészt egyházunk gazdálkodásának tényeit összesítik. Ha nem mutatna egyházunk élete lassú süllyedést – ezen elsősorban a keresztelések és konfirmálások számának csökkenését értem –, felhőtlen örömmel számolnék be arról, hogy az anyagiak terén egyházkerületünk messze megelőzi a többi kerületet. Nem az összesített bevételekre értem ezt, hanem arra, amire a jövőnk alapoznunk kell, ez pedig nem más, mint egyháztagsaink közvetlen adományai. A dunamelléki gyülekezetek áldozatkészsége mind az országos átlagot, mind a többi kerület gyülekezeteinek adakozó kedvét meghaladja. Természetesen azt is el kell mondanunk, hogy még ez is messze van az ideálistól, de mindenképpen jelzi azt az irányt, hogy a következő évtizedekben egyházunk mire is alapozhat igazán. Köszönöm mindazok jó munkáját, állhatatosságát, akik gyülekezeteink körében is tudatosítják, hogy az onnan érkező adományok jelentik az egyetlen szilárd anyagi bázist. Ehhez rögtön hozzá kell kapcsolnom azt is, hogy ennek ára is van. Persze, nem új nóta, hanem mindegyre ismétlődő és egyre gyakrabban megismétlődő probléma, hogy egyháztagsaink fokozódó spirituális és szellemi igényessége több helyen ütközik a gyülekezetek lelki és szellemi restségével és igénytelenségével, s ez a legfőbb módon a lelkipásztorok szolgálatával kapcsolatos vitákban robban ki. Már korábban is többször szoltam arról, s most az utóbbi idők néhány vitája nyomán újra meg kell erősítenem, hogy amikor a lelkipásztori szolgálat minőségével kapcsolatban panasz támad, az nem orvosolható azzal, hogy a lelkipásztor elúzi az elégedetlenkedőket, vagy kiszorítja őket a gyülekezet peremére, vagy kellemetlen áskálódóknak, olykor meg az ördög követőinek titulálja őket. Ravasz László mondta az 1950-es években: az egyház olyan, mint az élő igehirdetés és a lelki munka. Azt hiszem, ez 2009-ben még inkább igaz. Kérem tehát tisztelettel a lelkipásztorokat, presbitereket, gyülekezeti munkásokat, figyeljenek oda ezekre a felvetésekre, s ne intézzék el hivatali arroganciával vagy egyszerű kiátkozással. Azt is szeretném újra megfogalmazni, hogy ugyanakkor nem szükséges, sőt veszélyes is mindenféle igénynek elébe menni, és azoknak gyülekezeteinkben terepet adni – az istentiszteleti közösséget szórakoztatási egységgé züllesztetni. A legnehezebb dolog a mai világban világosan és tisztán képviselni identitásunkat úgy, hogy az egyúttal vonzó is legyen. De talán éppen a Kálvin-év segíteni fog bennünket ebben. Itt örömmel számolok be arról, hogy márciusban Debrecenben egy szép kiállítás és könyvbemutató keretében megkezdődött a Kálvin-év. Csak egyet sajnáltam, hogy ezen a szép márciusi napon a debreceni oratóriumban, vagyis imateremben nem tudunk istentisztelet tartani. Kálvin sok mindenben szigorú mértéket szabott és mindig mértékletességre intett, de talán az ő emlékére indított ünnepsorozat jó lett volna istentisztelettel kezdeni. Ezt talán ő sem ellenezte volna. Ezúton jelzem, hogy kerületünk is kivévesi részét az ünnepségekből: emléklakettet adunk ki, anyagi támogatjuk egy olyan kötet megjelenését, amelyben egy nemzetközi konferencia előadásai jelennek meg Kálvin közép-európai jelentőségéről, ősszel pedig Budapesten és Kecskeméten nyílik Kálvin-kiállítás, mindkettő egyházkerületi segítséggel. Nemrégiben Kálvin-olvasókör alakult néhány lelkész részvételével, ezek anyagai hamarosan hozzáférhetőek lesznek. S persze sok-sok rendezvény és más esemény is lesz, ezekről kelő időben tájékoztatást fogunk adni.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Jelentésem hátralévő részében csak röviden térek ki néhány fontos ügyre. Először is szeretnék beszámolni arról, hogy a Hittudományi Kar és a Pápai Teológia bevonásával a Dunamelléki és a Dunántúli Egyházkerület közösen változ-

tatni fog a lelkészsképesítő vizsgák rendjén. Erre már történetek előkészületek a két évvel ezelőtti Pápán tartott Coetuson, de aztán valahogy megállt az ügy. Úgy határoztunk, hogy a Hittudományi Kari záróvizsga letétele és a lelkészsképesítő vizsga közé határvonalat húzunk, s ennek folyományaként a lelkészsképesítő vizsgák ősszel lesznek közösen a dunántúliakkal, ahol a bizottság már nem annyira az akadémiai tudományosságot, mint inkább a lelképásztorságra való felkészültséget és alkalmasságot vizsgálja majd.

Egyetemünkről mind a főiskolai, mind a hittudományi kari jelentések részletesen szólnak, ezeket nem akarom semmivel sem megtoldani, csupán azt a megjegyzést fűzöm hozzájuk, hogy tavaly egész évben igen keményen küzdöttünk azért, hogy egyetemünk ne kerüljön ebbe a mostani igen súlyos vezetési válságba, de érveink a zsinaton nem találtak meghallgatásra, s így amit már tavaly nyáron több vitában kifejtettem, az most szomorú valósággá lett. Imádkozunk azért, hogy egyetemünk minél előbb megtalálja a kiutat ebből a szorongató helyzetből, már csak azért is, mert a jelenlegi kormányzati politika eltökéltnek mutatkozik abban, hogy az olyan típusú felsőoktatási intézményeket, mint a mi egyetemünk is, kiviszi a peremre, és a finanszírozásra rendelkezésre álló pénzt a kormányzati ideológia kedvenceinek juttatja. Ilyen helyzetben az együttgondolkodás és az egyetem vezetésének megszilárdítása – mi több, egyszerű biztosítása – elemi kérdés.

Szíves szóval hozom közgyűlésünk elé Szénási László tahi lelkipásztor korábbi javaslatát, hogy ugyanis egyházkerületünk állítson fel olyan etikai bizottságot, amely a fegyelmi ügyeket megelőzendő, a problémákat orvosolandó el tud járni bizonyos esetekben. Most, hogy kerületünk teljes egészében megalakult, lesz arra mód, hogy ezt a kérdést elővegyük, s remélem, a következő közgyűlésünkre konkrét javaslatot tudunk hozni és konkrét személyeket is tudunk e bizottságba javasolni. Mindehhez azt kívánom hozzáfűzni, hogy ezt a javaslatot a zsinatra is továbbítottuk, de még arra sem kaptunk jelzést, hogy kézhez vették volna levelünket. Így vagyunk előző közgyűlésünk azon határozatával is, miszerint kértük a zsinatot egy múltfeltárási bizottság felállítására. Hogy ezen határozatunkat elküldöttük, az biztos, legalábbis postakönyvünk szerint. De hogy a legutóbbi zsinaton a múltfeltárást úgy tárták elé, mint a zsinat elnökének egyszemélyi kezdeményezését, az is biztos. Ami azért csodálatos, mert az elmúlt év végén tartott zsinati tanácsi ülésen még kifejezetten azt óhajtotta zsinatunk elnöke, hogy kerüljenek bíróság elé azok, akik a múltfeltárással foglalkoznak. Csodálatosnak tartjuk ezt a fordulatot, s reméljük, nem pusztán PR-fogásról van szó, hanem komoly eltökéltségről. A magunk részéről készek vagyunk ebben kellő komolysággal részt venni.

Örömmel számolok be arról, hogy hétfőn ünnepélyesen felavattuk kerületünk galyatetői konferencia-telepét, s reményeink szerint ez is szolgálni fogja lelki-testi épülésünket. E helyről is gratulálunk minden jubilánsnak, több gyülekezetnek, ahol kerek évfordulót ünnepelnek, valamint a Lónyay utcai Református Gimnáziumnak, amely most ünnepli alapításának 150. évfordulóját. Igen sajnálom, hogy sem én, sem a fenntartó egyházmegye képviselője nem tudott részt venni az ünnepségen. Így hát most utólag hozom szóba, amiről ott nem volt szó, hogy a gyönyörű Lónyay utcai épületet, amelynek visszaszerzéséért Hegedűs püspök úr annyit harcolt, annak idején igen nehéz, háborús körülmények között, a budapesti egyházmegye esperese, Szabó Imre építtette. Csak azért, mert a püspök és a fenntartó egyházmegyét képviselő esperes nem tudott részt venni a mostani ünnepségen, nem kellett volna ezt elhallgatni.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A mai ige a vérfolyásos asszony meggyógyításának történetéről számol be. Arról az asszonyról beszél, aki hosszú ideje,

tizenkét év óta súlyos betegségben sok orvostól szenvedett, minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább rosszabbul lett. Mindenféle allegorizálás nélkül mondhatjuk, mintha egyházunkról szólna a történet. Sok ideje tart a bajunk, sok orvostól – sok okostól és okoskodótól, betegségünk megannyi vámszedőjétől – szenvedünk, s minden vagyonunkat magunkra költjük, hátha javul a helyzetünk, de talán inkább fokról-fokra rosszabbodik. Kálvin csodálatosan magyarázza az asszony meggyógyulásának történetét, különösen azt a részt, amikor Jézus így szól hozzá: „a te hited megtartott téged”. Hogy mi ez a hit, melyet Krisztus dicsőre méltat, azt nem abból a mozdulatból értjük meg, ahogyan ez az asszony kinyújtja a kezét Krisztus után. Hanem csak abból, hogy „Isten jóságosan és kegyesen bánik az övéivel, annyira, hogy az ő tökéletlen és gyenge hitük is kedves előtte, nem tulajdonítván nekik hibájukat és fogyatkozásaikat, melyekkel be vannak hálózva.” Lehet, hogy az asszony mozdulata megdöbbenéssel és zavarodott, de lehet, hogy azoknak van igazuk, akik azt mondják, hogy ezt a Szentlélek sugallta neki, mégis „megdönthetetlen marad az a szabály, hogy az egyesekre vonatkozó példák miatt hitünknek nem szabad ide-oda ingadoznia, hanem teljesen az Isten ígéretéhez kell ragaszkodnia.” Lehet, hogy a mi hitünk gyenge és tökéletlen, sőt olykor tele vagyunk kapkodással, de az bizonyos, hogy egyházunk gyógyulása, jobbítása, megerősödése csak abban az isteni jóságban és kegyelemben mehet végbe, ahogyan ő – Kálvin szavával szólva – az övéivel bánik. Ajánljuk hát magunkat mi, gyógyulásra váró reformátusok ebbe az isteni kegyelembé, hogy hitünk még erősebb legyen, s magunk is boldog átélői lehessünk annak, milyen áldásokkal jár Jézust követni, benne bízni, s általa mindent megnyerni.

Beszámolómat emlékezéssel zárom. Legutóbbi közgyűlésünk napján kaptuk a hírt, hogy elhunyt Nagy-György Jenő és Borsos Péter nyugdíjas lelkipásztor testvérünk. Ma tehát róluk is emlékezünk. Nemrégiben búcsúztunk Hittudományi Karunk kiváló professzorától, dr. Tóth Kálmántól, aki 92 évesen ment el minden élők útján. Tanítványai, tisztelői sokasága vette körül gyászoló gyermekeit és unokáit, s kértük együtt a boldog feltámadás reményének vigasztalását. Fél-évszázados tanítói pályája, hűsége, állhatatossága a legnehezebb időkben adott erőt és eltökéltséget a lelkésznevezettek számára. Szomorú szívvel emlékezünk Vass Dezsőre, Baki Ilona lelkipásztor testvérünk elhunyt férjére, aki 20 esztendeig hordozta súlyos betegségét. Lelkipásztor hitvesének hű társa, elkötelezett református értelmiségi volt, tudtán kívül is sok-sok lelkipásztor vigasztaló barátja. Hordozzuk imádságban Vassné Baki Ilona testvérünket, álljunk mellé gyászában, erősítsük őt Isten szeretetében!

8. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel főjegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a püspök jelentését köszönettel elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése üdvözlí zsinatunk megalakulását, az újonnan megválasztott tisztségviselőket, Isten áldását kéri munkájukra.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése bátorítja a kebelbeli egyházközsegeket, hogy vegyenek részt május 22-én Debrecenben az ún. Alkotmányozó Zsinaton.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri a kebelbeli egyházközsegeket, hogy a megnehezedett gazdasági helyzet miatt fokozottan törődjenek a rászoruló családokkal.

16 • Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények •

5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az evangélikus példán okulva kéri az intézményvezetőket, hogy körültekintőbben gondoljanak és vigyázzanak az esetleges provokációkra.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése támogatja a lelkészképesítő vizsgák új rendjét, amelyet a Dunántúli Egyházkerülettel közösen kívánunk végezni.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri lelképásztoraikat, hogy a megnehezedett emberi helyzetben még több odafigyeléssel és lelkigondozói türelemmel kezeljék a felmerülő ügyeket a gyülekezetekben.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felkéri a kebelbeli gyülekezeteket, hogy a Kálvin-év kapcsán minél több megemlékezést tartsanak reformátó-runk születési évfordulóján.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri, hogy állítsunk fel etikai bizottságot, amelybe minden egyházmegyétől várunk javaslatokat a lelkésztagokra.
10. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése üdvözlöi a 150 éves Lónyay Gimnáziumot és örömmel veszi tudomásul a Galyatetői üdülő megnyitását.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kegyelettel emlékszik Nagy-György Jenő és Borsos Péter lelképásztorainkra, dr. Tóth Kálmán HTK professzorára és dr. Vass Dezsőre, Baki Ilona lelképásztor testvérünk elhunyt férjére.

9. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Peterdi Dániel főjegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a 2009. február 18-án tartott egyházkerületi tanács munkájáról szóló beszámolót elfogadja, a hozott határozatokat tudomásul veszi.
2. A tanács határozatainak közzétételét elrendeli a Dunamelléki Közlemények következő számában.

10. INTÉZMÉNYEK 2008. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjesztő: Derzsi György

- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a
- 1./ Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon,
 - 2./ Gyökössi Endre Református Óvoda,
 - 3./ Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Gyűjteménye,
 - 4./ Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet,
 - 5./ Dunamelléki Református Egyházkerület Konferencia-telepe (Tahi)
 - 6./ Dunamelléki Református Egyházkerület Székház és Konferencia-központ
 - 7./ Dunamelléki Református Egyházkerület beszámolóját és zárszámadását elfogadja.

11. INTÉZMÉNYEK 2009. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a

8 egyházmegye 2009-es esztendőre szóló költségvetését jóváhagyja, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a számvevő javaslata alapján 2010-től az egyházmegyék számára egységes költségvetési zárszámadási nyomtatvány használatát rendeli el.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapesti Református Egyetemi Gyülekezet 2009. évi költségvetését 1.845.000,- Ft bevételi és kiadási oldallal jóváhagyja.

12. A DIAKÓNIAI BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ LSZA-RÓL

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. Az egyházkerületi közgyűlés az L.SZ.A. 2008. évi záró számadását 17.770.800,- Ft kifizetési végösszeggel elfogadja.
2. Az egyházkerületi közgyűlés a 2009-es évre L.SZ.A. költségvetést 15.291.504,- Ft végösszeggel megszavazza.
3. Az egyházkerületi közgyűlés felkéri az egyházmegyéket, hogy az L.SZ.A. működéséről a Diakóniai Bizottságot folyamatosan (legalább negyedévenként) tájékoztassák.

13. JELENTÉS A KGRE HITTUDOMÁNYI KARRÓL

Előterjesztő: dr. Békési Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a KRE Hittudományi Kara dékánjának jelentését.

14. JELENTÉS A NAGYKÖRÖSI TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLÁRÓL

Előterjesztő: dr. Nagy István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a KRE-TFK-ról szóló jelentést elfogadja.
2. Az egyházkerület ereje szerint támogatja az építkezés folytatásának munkáit és segíti az egyházi munkásokat képző intézmény munkáját.

15. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTÉMÉNYRŐL

Előterjesztő: dr. Berecz Ágnes

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2008. évi munkajelentését.
2. Az egyházkerületi közgyűlés módosítja a Ráday Gyűjtemény Alapító Okiratának TEAOR-számokra vonatkozó részét: az elavult TEAOR 92.51 és TEAOR 92.52 besorolás U 9101 és U 9102 kódokra változik.
3. Az egyházkerületi közgyűlés felkéri a Gyűjteményi Bizottságot, hogy az egyházmegyei irattárak felmérésével, elhelyezésével kapcsolatos teendőket mérje fel, és tegyen intézkedési javaslatot a következő egyházkerületi közgyűlésen.

16. BUDAPEST EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZET

Előterjesztő: Veszélka Tamás

1. Az egyházkerületi közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkesi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az Egyetemi Gyülekezetben folyó szolgálatra.
2. Az egyházkerületi közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyében történt előrelépéseket, és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó egyetemi missziói munkát.
3. Az egyházkerületi közgyűlés a tavalyihoz hasonlóan hivatalos egyetemi évkezdő istentiszteletnek nyilvánítja a szeptember 9-ei nyitó egyetemi istentiszteletet a Budapesten nem egyházi felsőoktatásban tanuló diákok és az ott tanító oktatók számára. Felkéri az elnökséget, hogy levélben kérje a kebelbeli gyülekezetekhez tartozó, fővárosban tanító egyetemi és főiskolai oktatókat, hogy a szeptember 9-ei évkezdő istentiszteletet tiszteljék meg jelenlétükkel, hogy közös imádsággal és Szentlélekért való könyörgéssel kezdhesük az új tanévet.
4. Az egyházkerületi közgyűlés, amint módjában áll, módosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet Alapító Okiratát annak lelkesválasztásra vonatkozó pontjában.

17. AZ EGYHÁZKERÜLET OKTATÁSI INTÉZMÉNYEI

Előterjesztő: Madarász Imréné dr.

1. A közgyűlés a Baár-Madas Gimnáziumról szóló jelentést elfogadja.
2. A közgyűlés nagyra értékeli a Baár-Madas pedagógusainak tehetséggondozó munkáját.
3. A közgyűlés a Gyökössy Endre Református Óvodáról szóló jelentést elfogadja.

18. LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZET

Előterjesztő: Szabó Gabriella

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Lelkesztovábbképző Intézetről szóló jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervizori Intézetről szóló jelentést elfogadja.

19. EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÉS KONFERENCIA-KÖZPONT

Előterjesztő: Varga László főigazgató

1. Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megbízza és felhatalmazza a székház főigazgatóját, hogy a KRE rektorával vagy gazdasági igazgatójával kössön megállapodást a HTK hallgatóin kívül más karok hallgatói által történő terem-igénybevétel, valamint ennek költsége rendezése vonatkozásában. Erről a következő közgyűlésen vagy tanácsülésen beszámolni köteles.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kifejezi óhaját, hogy a székházban és a Ráday 30-ban lakó hallgatók keresztyén etikának megfelelő házirendben

éljenek. Az egyetemi évek vidám, kellemes szabadsága soha se tévesztessen össze a szabadossággal.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése támogatja azt a törekvést, hogy a konviktus tovább működhessen, felhatalmazza a főigazgatót az üzemeltetővel történő szerződés esetleges módosítására, azzal, hogy a konviktus nem jelenthet semmilyen külön terhet a DRESZKK-nak vagy a kerületnek.

21. EGYHÁZKERÜLETI SZAKBIZOTTSÁGOK LÉTSZÁMA, TAGOK VÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Dunamelléki Református Egyházkerület szervezetről és működéséről szóló szabályrendeletet a következőképpen módosítja:
 - „10. § (2) 7. számvizsgáló bizottság – két lelkesi, hat világi képviselővel,
 - 8. jogi és közigazgatási bizottság – egy lelkesi és három világi képviselővel”
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a betöltendő bizottsági tagsági helyekre elrendeli a választást.

22. A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZÁNAK ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTJÁNAK SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYRENDELETE

Előterjesztő: Varga László főigazgató

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a DRESZKK szervezeti és működési szabályrendeletet a javasolt módosításokkal jóváhagyja.
2. DMREK Közgyűlése a székház konferenciaszolgáltatási díjaival kapcsolatos alapelveket, valamint a 2009. évre érvényes használati díjat megerősíti.

23. RÁDAY GYŰJTEMÉNY SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATA MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel főjegyző

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az előterjesztett módosításokat jóváhagyja, s elrendeli azok átvezetését a Ráday Gyűjtemény szervezeti és működési szabályzatában.

24. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

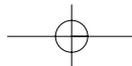
Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. Az egyházkerületi közgyűlés jóváhagyja Horváth Ákos lelkipásztor lelkesi képzésének hatályban tartását a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján.

25. LELKÉSZ MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel főjegyző

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése 2009. december 31-ig engedélyezi Lakatos Enikő makádi lelkipásztornak más kereső foglalkozás végzését.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2009. május

BARANYA

SZÜLETETT:

1. Hunor – Fényes Endre ötödik gyermeke
2. Réka – Vincze Árpád intézeti lp. első gyermeke

ELHUNYT:

1. Végh Barna Szabolcs kozármislenyi lelkipásztor aktív szolgálatban

BÁCS-KISKUNSAÉG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. dr. Egeresiné Szűrszabó Anikó – Tiszakécskéről Ágas-egyházára sl.

SZÜLETETT:

1. Linda Ráhel –Prózsa István orgoványi lp. negyedik gyermeke
2. Kende Gyöngyi – Sípos Ajtony Levente soltvadkerti lp. hatodik gyermeke
3. Sára – dr. Egeresi László és Szűrszabó Anikó második gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Komlósi Erzsébet – beo.lp. Ráckevéről Pestszentlőrinc-Szemeretelepre
2. Dani Eszter – missziói lelkészként Gazdagrétre
3. Tordai Tünde – hitoktató-beo.lp. Pestlőrinc-Kossuth tere Erdélyből
4. Csűrös András Jakab – bl. Kecskemétről Budahegyvidékre
5. Szabó Károly – TT-ről a Protestáns Diak. Felsőokt. Szakkollégiumba
6. Csikó Katalin – TI-ről a Kálvin János Otthonba
7. Égető Ferenc – eltávozott a MRE-ből

SZÜLETETT:

1. Levente Attila – Páskuné Ercse Imola exmisszus első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. dr. Sípos Ete Álmos Nagyváradi téri lp.

BUDAPEST – ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csenki András – Zuglóból Rákospalotára
2. Lőrinczi Hunor – fasori beo.lp. rend. áll-ba

SZÜLETETT:

1. Borka Luca – Kaszó Gyula és Kovács Karola negyedik gyermeke
2. Kristóf Kadosa – Hajdú Bálint Kadosa első gyermeke
3. Sára – Bíró Botond második gyermeke
4. Luca Borbála – Tarr Zoltán harmadik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. dr. Bazsó Béláné SAO
2. Tarr Kálmán a Kálvin Kiadótól
3. Ládonyi Klára a zsinati hivatalból

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Benkőné Dankó Lilla – em. lp. rend. áll-ba
2. Makay Erika – Nagykátára sl.
3. Keresztes Hajnalka – Tolnából a KRE Nagykőrösi Főiskolai Karára

SZÜLETETT:

1. Miklós – Vladár István ötödik gyermeke
2. Miklós Csanád – Végh Miklós ötödik gyermeke
3. Lelle Lília – Balogh László Levente gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Komlósi Péter esperes, ráckevei lp.

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Benedek Alíz – TI-ről Gyöngyösre beo.lp.
2. Czuni-Kenyeres József – Gyöngyösről em-i kórházlelkésznek

SZÜLETETT:

1. Péter Attila – Cs. Nagy János negyedik gyermeke

TOLNA

SZÜLETETT:

1. Pál Attila Ákos – Pál Tamás és Kiss Márta harmadik gyermeke
2. Márk Benjámin – Nagy János lp. második gyermeke

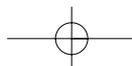
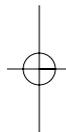
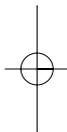
VÉRTESSALJA

SZÜLETETT:

1. Márton Gergely – Stift János első gyermeke
2. Sára Jonka – Darvas-Tanács Erik negyedik gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

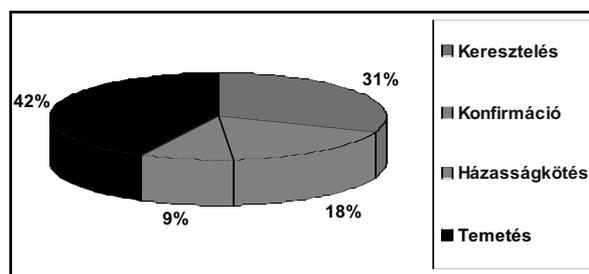
- † Horváth György volt püspöki titkár, főtanácsos
- † Borsos Péter volt gárdonyi lelkész
- † Baranyai Péter volt püspöki hivatali lelkész
- † Nagy-György Jenő volt tiszántúli lelkész
- † Czövek Olivér volt vecsési lelkész
- † dr. Tóth Kálmán volt teológiai professzor
- † dr. Molnár Mihály volt debreceni lelkész
- † Bajusz Gyula volt tiszaroffi lelkész
- † dr. Hős Gézáné volt fasori lelkész
- † Jeney Huba volt budapesti lelkész

NÉPMOZGALMI ADATOK

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2008-ban													
Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés			Névjegyzék
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	
Baranya	148	150	298	95	112	207	25	75	100	211	244	455	9577
Bácskiskunság	307	302	609	192	231	423	36	128	164	437	416	853	14021
Bp-Dél	362	349	711	133	161	294	82	193	275	441	539	980	14714
Bp-Észak	386	439	825	189	193	382	81	160	241	521	638	1159	13284
Délpest	476	490	966	258	317	575	73	168	241	746	693	1439	24719
Északpest	468	447	915	243	275	518	65	172	237	523	533	1056	17318
Tolna	122	109	231	73	71	144	23	33	56	140	156	296	7337
Vértesalja	139	143	282	100	134	234	37	48	85	232	218	450	10239
Összesen:	2408	2429	4837	1283	1494	2777	422	977	1399	3251	3437	6688	111209

Összehasonlítás					
	Keresztelés	Konfirmáció	Házasság	Temetés	Névjegyzék
1991	7565	3869	1834	9756	
1992					128311
1997	5571	3192	1632	9010	
2001	5374	2869	1409	7537	
2002	5035	3278	1560	7787	
2003	4661	2877	1473	7391	
2004	5023	3348	1632	7699	
2005	4838	3157	1476	7364	120459
2006	5337	3520	1631	7319	116922
2007	5033	3160	1467	7086	114028
2008	4837	2777	1399	6688	111209

Forrás: Egyházmegyék összesítése az egyházköz-
ségek adatszolgáltatása alapján
Készítette: Kardos Ábel 2009-03-31

KÖZLEMÉNY!

Egyházkerületünk új konferencia-központtal gazdagodott, címe:
Galyatető, Mátra u. 36.

A 15 szobás kisüdülőben 20-30 fős, elsősorban gyülekezeti, ifjúsági csoportok, megyei tanulmányi körök tarthatnak konferenciát, de a 930 m-es magasságon, fenyőövezetben levő konferenciaház családoknak, egyéneknek is kiválóan alkalmas pihenésre, légzőszervi megbetegedésben levőknek gyógyulásra.

A galyatetői házunk díjai megegyeznek a Dunamellékben közölt mátraházi díjakkal, azzal, hogy itt a csoportdíj 20 főtől vehető igénybe.

A ház egész évben várja a pihenni és épülni vágyókat.

Jelentkezni lehet a Dunamelléki Református Egyházkerület Székház és Konferencia-központjában:

telefon: 06-1-218-07-53/704,

vagy a mátraházi konferencia-központban Farkasné Márkus Évánál,

tel: 06-30-20 58 568, 06-37-374 011

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése által alapított díjak a pedagógusok elismerésére

SOLI DEO GLORIA-DÍJ: olyan testületek, intézmények kaphatják a díjat, amelyek református közösségként több éven keresztül egységes arculattal jelenítették meg a református keresztyén nevelés alapelveit, munkájuk példaadó volt abban a tekintetben, hogy egyházunk iskoláinak évszázadok során kialakult hitbeli örökségére és pedagógiai kultúrájára épült.

LORÁNTFFY ZSUZSANNA-DÍJ: olyan tanügyi vezető kaphatja meg a díjat, akinek irányítása mellett az intézmény hosszú ideje kimagasló eredményességgel dolgozik és/vagy oktatja, neveli tanítványait keresztyén szellemiségben és gyarapítja tudásukat az örökölt és a jelenkori kultúra valódi értékeinek megfelelően.

BENDA KÁLMÁN-DÍJ: olyan óvónők, tanítók, tanárok kaphatják meg, akik saját szakterületüknek hosszabb ideje elismert képviselőjük, tanítványaik sikereket érnek el a különböző szintű tanulmányi versenyeken, vagy a hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű diákok támogatásában jeleskednek.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- az intézmény igazgatótanácsának indoklását, illetve jóváhagyását
- a nevelőtestület javaslatát
- a felterjesztő indoklását

A pályázatokat a Dunamelléki Református Egyházkerület Oktatási Irodájához kell felterjeszteni 2009. június 30-ig. (1092 Bp. Ráday u. 28.)

FELHÍVJUK A FIGYELMET,

hogy a Dunamelléki Egyházkerület honlapja és a Püspöki Hivatal elektronikus levelezése **ÚJ CÍMEN** érhető el:

**honlap: www.raday28.hu
e-mail: @raday28.hu**

Az e-mail címek kukac előtti része nem változott.
Az újjal párhuzamosan a régi címek is tovább élnek (dmrek.hu).

„AZ ÉV IGEHIRDETÉSE” díj Pályázat

(A TAVALYI KIÍRÁSHOZ KÉPEST MÓDOSÍTOTT RÉSZ
DÖLT BETŰVEL SZEDVE)

A Dunamelléki Református Egyházkerület 2007-ben díjat alapított „Az év igehirdetése” néven. A biblikus és korszerű igehirdetés, mely megfelel mind a teológiai kritériumoknak, mind pedig a homiletikai kívánalmaknak, elsősorban járul hozzá a Jézus Krisztusról való bizonyoságtételhez, az élő hit ébresztéséhez és táplálásához, valamint az egyház építéséhez. A díj szerény megbecsülése azon igehirdetőknek, akik szüntelenül fáradoznak azon, hogy a jól megértett szentírás-üzenetet tolmácsolják. Az egyházkerület a díjazott igehirdetés közzétételével példát kíván adni valamennyi igehirdető nemzedék számára.

„Az év igehirdetése” díjra bármely, a beküldési határnap előtti egyházi évben magyar nyelven elhangzott igehirdetés ajánlható.

Az ajánlott igehirdetés beküldési határnapja **2009. szeptember 15.**

Az ajánlott igehirdetést (két példányban, A/4-es lapon, kettős sorközzel gépelve) pályázati formában, jeligével ellátott kettős zárt borítékban kell megküldeni a Dunamelléki Egyházkerület Püspöki Hivatalába (1092 Bp. Ráday u. 28.). A borítékon fel kell tüntetni „Az év igehirdetése” megnevezést is.

„Az év igehirdetése” díjra legalább tíz református egyháztag jogosult együttes ajánlást tenni, akik a belső zárt és jeligével feliratozott borítékban aláírásukkal adnak támogató nyilatkozatot, továbbá igazolást arról, hogy az általuk ajánlott igehirdetés valóban elhangzott. Ugyanitt közlik az igehirdető nevét is. *A pályázatot beküldőknek lehetőségük van az igehirdetővel egyeztetni, hogy elhangzott igehirdetésének írásban rögzített formája helyesírási, stilisztikai és retorikai szempontoknak megfelelő legyen.*

A pályázatok elbírálására a Dunamelléki Egyházkerület öttagú bíráló bizottságot állít. A bíráló bizottság tagja a KRE Hittudományi Karának mindenkor homiletika tanára és rendszeres teológiai tanára, továbbá a Dunamelléki Egyházkerület püspöke, valamint a KRE Bölcsészettudományi Kara Magyar Nyelvészeti Tanszékének egy delegált tanára, és valamely református gimnázium delegált irodalomtanára. A díjat az egyházkerület őszi közgyűlésén adják át. Átadásakor a KRE Hittudományi Karának homiletika tanára méltatja a díjazott igehirdetést, amelynek megjelentetéséről az egyházkerület gondoskodik a Dunamellék c. hivatalos lap különnyomataként.

„Az év igehirdetése” díj értéke nettó 200 000,- azaz kettőszázezer forint.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel főjegyző
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész
Készült az OPEN ART nyomdában